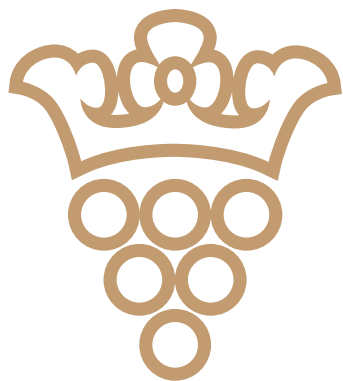

Milotice

Letní zpravodaj XXVII. ročník

2025

Zprávy z obce

OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍ POLOVINOU ROKU 2025

STAROSTA

518 619 011

starosta@milotice.cz

MÍSTOSTAROSTA

518 619 479

mistostarosta@milotice.cz

MATRIKA, EVIDENCE OBYVATEL, PODATELNA

podatelna@milotice.cz

POPLATKY, HŘBITOV

poplatky@milotice.cz

INFOKANÁL, HLÁŠENÍ, PRONÁJEM BUDOV

518 619 047

kultura@milotice.cz

ÚČETNÍ, MAJETEK OBCE

518 619 012

finance@milotice.cz

SPRÁVCE HŘBITOVA

604 383 517

SBĚRNÝ DVŮR

724 798 013

MINIGOLF

702 013 810

Vážení spoluobčané,
první polovina letošního roku je za námi a je možná ten správný čas přinést vám krátké ohlédnutí za tím, co jsme společně zažili i pohled na to, co nás čeká.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na tom, že jsme se v Miloticích nenudili. Ať už šlo o organizaci, účast nebo pomoc při kulturních, společenských, ale také sportovních událostech. Tyto akce nejsou jen příjemným zpestřením, ale jsou důležitou součástí života obce. Umožňují setkávání lidí napříč generacemi, posilují vzájemné vztahy a přispívají k tomu, že se u nás cítíme doma.

Velké poděkování si zaslouží jednota Orla, která se nejen aktivně zapojuje do akcí pořádaných obcí, ale také dlouhodobě pracuje s mládeží i seniory. Právě jejich snaha o propojování generací je nesmírně cenná. Mimo jiné nám také krásně „roz-
tančili Milotice“ – a to doslova. Tato nová akce měla letos svůj první ročník a sklídila velký úspěch.

Neobyčejným zážitkem byla také Slovácká svatba – přehlídka krásných krojů, zapomenutých tradic a folklorní atmosféry, která rozzářila naši obec. Za touto akcí se skrývá spousta práce, plánování a odhodlání. Děkuje všem, kteří se zapojili, pomohli nebo se přišli podívat, a vytvořili tak nádhernou atmosféru. Zvláštní poděkování patří paní Anně Smolákové, která celou akci držela pevně v rukou a stála za jejím hladkým průběhem.

Nesmím zapomenout ani na velmi důstojné připomenutí výročí konce 2. světové války, při kterém jsme společně uctili památku těch, kteří obětovali své životy za naši svobodu.

Konec školního roku

Přiblížil se konec školního roku – období bilancování, loučení i zasloužené radosti. Chceme poděkovat všem učitelům a zaměstnancům školy za jejich každodenní práci, která není vždy vidět, ale má obrovský dopad.

Dětem přejeme, ať si prázdniny užijí naplno – a k pěknému vysvědčení samozřejmě gratulujeme!

CO NÁS ČEKÁ V DRUHÉ POLOVINĚ ROKU

Ani ve druhé polovině roku nebudeme zahálet – čekají nás dvě významné investiční akce, které zlepší podmínky pro sportovní a volnočasové aktivity v obci:

Výstavba hřiště s umělým povrchem ve sportovním areálu

Jedná se o další etapu postupné rekonstrukce sportovního areálu, který tak dostává novou, moderní podobu. Nové hřiště bude mít umělý povrch, díky kterému bude možná jeho celoroční využitelnost.

Počítáme s tím, že bude dostupné nejen sportovním klubům a spolkům, ale také široké veřejnosti – prostor pro sport si tak najde každý, kdo má chuť se hýbat. Součástí projektu je také instalace umělého osvětlení, které zejména v zimních měsících umožní využití hřiště i v podvečerních hodinách.

Oprava tělocvičny základní školy

Druhou velkou akcí je rozsáhlejší rekonstrukce školní tělocvičny, která již byla technicky i esteticky za svým zenitem. V rámci oprav dojde k výměně stávající podlahy za bezpečný a moderní sportovní povrch, odstranění a náhradě nevyhovujícího dřevěného obložení stěn, vybudování nových úložných prostor pro sportovní pomůcky a vybavení a obměně nábytku v šatnách – pro větší komfort žáků i sportujících.

www.milotice.cz

Nový vzhled zpravodaje

Možná jste si už všimli, že obecní zpravodaj prošel proměnou – má nový vzhled, který navazuje na naši novou vizuální identitu a přináší také zajímavější a čtivější obsah. Budeme rádi za vaše náměty, postřehy i příspěvky – zpravodaj tvoříme společně.

Děkujeme, že se podílíte na životě obce – ať už aktivně, nebo třeba jen milým slovem či účastí.

Přejeme vám všem krásné a slunečné léto plné klidu, zážitků a pohody.

S úctou

Radek Šed'a, starosta obce

UPOZORNĚNÍ

V obci Milotice se nachází Přírodní památka Horky a Přírodní rezervace Písečný rybník. V posledních letech se zvýšil počet návštěvníků, což vede k ničení místní flóry a fauny. V těchto, zvláště chráněných, územích je zakázáno sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji jakékoliv rostliny. U živočichů je zakázáno je chytat, chovat, sbírat, rušit, zraňovat nebo usmrcovat.

V případě neoprávněných zásahů může být fyzické osobě, dle zákona č. 114/1992 Sb., uložena pokuta až do výše 100 000 Kč a právnické osobě až 1 000 000 Kč. Buďte ke krásám naší obce laskaví, netrhejte materiádoušku, ani nechtejte motýly. Ponechme tyto krásy i pro budoucí generace.

vedení obce

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

ZASEDÁNÍ ZO ZE DNE 12. 5. 2025

ZO schvaluje prodej pozemku parc. č. 7177 – orná půda, o výměře 2906 m² v k. ú. Milotice u Kyjova v majetku obce Milotice za cenu 102 000 Kč.

ZO schvaluje prodej pozemku parc. č. 7047 – ostatní plocha, o výměře 3350 m² v k. ú. Milotice u Kyjova v majetku obce Milotice za cenu 52 450 Kč.

ZO schvaluje prodej pozemku parc. č. 6712 – vinice, o výměře 1670 m² v k. ú. Milotice u Kyjova v majetku obce Milotice za cenu 60 Kč/m².

ZO schvaluje roční závěrku ZŠ a MŠ Milotice a rozdělení hospodářského výsledku za rok 2024, který činí 68 787,08 Kč, 80 % tj. 55 029,66 Kč do fondu rezervního a 20 % tj. 13 757,42 Kč do fondu odměn.

ZO schvaluje v rámci výběrového řízení Milotice – Hřiště s umělým povrchem – Umělé osvětlení hřiště jako nejvýhodnější nabídku společnosti: Pavlacký s.r.o. ve výši 4 837 517,35 Kč včetně DPH.

ZO schvaluje smlouvu o dílo na hřiště s umělým povrchem a umělé osvětlení hřiště s výhercem výběrového řízení společností: Pavlacký s.r.o. ve výši 4 837 517,35 Kč včetně DPH.

ZO schvaluje smlouvu o dílo na opravu tělocvičny ZŠ a MŠ Milotice s výhercem výběrového řízení společností: Sportovní podlahy Zlín, s.r.o. ve výši 5 077 505,15 Kč včetně DPH.

ZO schvaluje prodej havarovaného traktoru Zetor 7011, reg. zn. HO 4813 za kupní cenu 60 000 Kč.

ZO schvaluje veřejnoprávní smlouvu a poskytnutí účelové dotace z rozpočtu obce ke spolufinancování sociálních služeb na rok 2025 ve výši 176 400 Kč.

ZO schvaluje předloženou studii „MILOTICE, LOKALITA ZÁVISTĚ, ZASTAVITELNÁ PLOCHA C1, C2“ v souladu s ust. 68 odst. 4 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů dle přílohy č. 7.

ZO schvaluje přijetí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 62 000 Kč na projekt Kulturní akce v Miloticích v roce 2025.

ZASEDÁNÍ ZO ZE DNE 26. 6. 2025

ZO schvaluje závěrečný účet obce Milotice za rok 2024.

ZO schvaluje účetní závěrku obce Milotice za rok 2024.

ZO schvaluje zadání přezkumu hospodaření obce Milotice za rok 2025 Odboru kontrolnímu a právnímu Jihomoravského kraje.

ZO bere na vědomí smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene s Jihomoravským krajem.

ZO schvaluje pacht pozemků par. č. 7251, parc. 7126, parc. 7136 v k. ú. Milotice u Kyjova za 9 097,34 Kč/rok a výpůjčku pozemku parc. č. 7288 v k. ú. Milotice u Kyjova na dobu 5 let.

Práce v obci...

Milí spoluobčané, v tomto článku vás seznámím s činností obce a obecních pracovníků v jarních měsících. Taký se dočtete, co zásadního nás čeká v následujícím období.

Mimo údržby zeleně a úklidu obce jsme pomáhali chystat několik významných akcí. V rámci akce Uklidme Česko jsme přichystali pozemek k výsadbě 15 ks třešní a zasadili jeden vzorový strom. Další den už čekalo 14 stromů na místní spolky, které se akce zúčastnily zodpovědně a patří jim velké díky!

Dvoudenní, a podle ohlasů velmi povedenou, akci byly Oslavy výročí 80 let od konce II. světové války. Sobotní část proběhla u ZŠ, kde byly na programu výroční běhy několika kategorií, branně – sportovní aktivity pro děti a zasazení pamětní lípy před školou. Nedělní dopolední program proběhl v kostele Věch svatých a u pomníku padlých. Odpoledne byla celá akce zakončena skvělými přednáškami žáků ZŠ a Vaška Lungy.

V neděli 1. června proběhla v zámku po 14 letech Slovácká svatba, kterou navštívilo velké množství domácích i přespolních a opět to byla akce velmi vydařená.

Za všechny tyto akce si zaslouží poděkování ti, kteří se na nich podíleli a ve svém volném čase tak přispěli k dění v obci, čehož si moc vážíme!

Kromě těchto zásadních akcí jsme stavěli plot mezi freestyleovým hřištěm a garáží na Záluží.

Koncem května navštívily děti z MŠ zázemí obecních pracovníků za penzionem. Zde jsme jim ukázali nový traktor a další pracovní stroje, které využíváme k práci v obci. Nejvíce děti bavilo šplhat na vleče, kterou se svází pytle s tříděným odpadem.

Co nás čeká?

Z větších akcí, které nás momentálně čekají: přeložky NN do země v ulicích Ratiškovská, Vrchní Konec a Tihelně, dále rekonstrukce trafostanice na Rafandě. Při těchto pracích dojde k omezení provozu jak pro chodce, tak pro dopravu na silnici. Dávejte, prosím, velký pozor v okolí stavby a buďte opatrní.

Práce započnou také na výstavbě víceúčelového hřiště s umělým povrchem v prostorách za tribunou FK Milotice. V srpnu proběhne oprava několika vybraných kanalizačních vpustí v ulicích Záhumní, Zafáří, Záluží, Fučíkova a Díly. Na podzim proběhne oprava lezecké stěny a na zimu by měla být připravena k jejímu využití. Závěrem vám přeji pěkné léto, aspoň trochu odpočinku a šťastný návrat z případné dovolené!

Radek Kundera, místostarosta obce

Výsadba třešňové aleje

Úklid po Slovácké svatbě

Stavba oplocení freestyleového hřiště

Návštěva dětí z MŠ v zázemí za penzionem

Informace

BEZPEČNOST NA SILNICÍCH: BUĎME OHLEDUPLNÍ, ZVLÁŠŤ VŮČI DĚTEM

Ranní dopravní špička

Každé ráno se po obci pohybuje větší množství dětí – pěšky, na kolech, koloběžkách a poslední dobou i jiných motorizovaných dopravních prostředcích. Současně projíždí řada aut – ať už rodičů, kteří děti přivázejí do školy, nebo běžných motoristů. Zvláštním problémem, který se opakovaně objevuje, je pohyb nezletilých na motorizovaných kolech a elektrokoloběžkách. Tyto dopravní prostředky nejsou hračky – podléhají pravidlům silničního provozu, včetně věkových omezení, povinného vybavení a odpovědnosti. Prosíme rodiče, aby zhodnotili, zda je jejich dítě na takové vozidlo připravené nejen technicky, ale i mentálně.

Obzvláště rodiče dětí z I. stupně prosíme, aby se s dětmi pobavili o bezpečném pohybu v obci - na přechodech, chodnících či na silnici. Nejen my jsme již byli svědky mnoha nebezpečných situací, které ať už zapříčinily děti nebo motoristé, málem vedly k úrazu, na který by bohužel doplatilo dítě, ne motorista.

A co bychom pro větší bezpečnost mohli udělat my na obecním úřadě?

Spolupracujeme se školou i policií na zlepšení informovanosti i dohledu. A do budoucna bychom rádi obnovili dohled na přechodu v ranních hodinách.

Hluk ve večerních hodinách a letní provoz v uličkách

Poslední dobou jsme také obdrželi opakované stížnosti na hluk způsobovaný motocykly a motorkami ve večerních hodinách. Často ve večerním klidu, kdy lidé odpočívají po práci.

Žádáme proto mladé jezdce (a jejich rodiče), aby respektovali noční klid a pravidla slušného soužití. S blížícím se létem je důležité také připomenout všem motoristům, že v místních uličkách se bude pohybovat více dětí – budou si hrát, jezdit na kolech, běhat... Buďme v těchto místech obzvláště opatrní. Děti se znenadání rozběhnou, reagují impulzivně a často neumějí správně odhadnout situaci. To je na nás motoristech.

Pro jezdce na koloběžce platí stejné povinnosti jako pro cyklisty:

Jezdí se po pravé straně vozovky s dostatečným bezpečnostním odstupem. Jezdci na koloběžce mohou jet jenom jednotlivě za sebou, nikoli vedle sebe. Motoristé předjíždějí cyklisty/koloběžce zásadně zleva. Platí povinnost do 18 let věku použít za jízdy ochrannou přilbu schváleného typu podle zvláštního právního předpisu, a mít ji nasazenou a řádně připevněnou na hlavě.

Osvětlení koloběžky za tmy, za snížené viditelnosti:

Jezdec na koloběžce, stejně jako cyklista, je povinen za snížené viditelnosti mít za jízdy rozsvícený světlo.

Koloběžky na chodníku:

Pohyb na koloběžce po chodníku je umožněn jen pro osoby ve věku do 10 let. Jedinec do 10 let se může pohybovat bez dozoru osoby starší 15 let pouze na cyklostezce, na stezce pro cyklisty a chodce a v obytné zóně po celé její ploše. Z výše uvedeného vyplývá, že děti od 10 let by neměly na koloběžce jezdit po chodníku a na silnici mohou pouze pod dozorem osoby starší 15 let.

Bezpečnost není jen věcí předpisů – je to i otázka vzájemného respektu, ohleduplnosti a odpovědnosti. Prosíme vás proto, abyste přizpůsobili rychlost a styl jízdy situaci, ať už jedete autem nebo na kole, a vnímali jste, že ve veřejném prostoru jsme všichni spolutvůrci bezpečného prostředí. Děkujeme, že se chováte ohleduplně – nejen k dětem, ale ke všem, kdo se pohybují v naší obci.

vedení obce

Participativní rozpočet 2025

VAŠE NÁPADY PRO LEPŠÍ MILOTICE

Jak jsme vás již krátce informovali v jarním čísle zpravodaje, i letos se vedení obce rozhodlo zapojit občany do rozhodování o obecních investicích. Zastupitelstvo vyčlenilo částku 500 000 Kč, kterou mohou využít obyvatelé nebo zájmová sdružení pro realizaci vlastních nápadů, jak zlepšit život v Miloticích.

Jak podat návrh? Máte nápad, jak vylepšit naši obec? Ať už jde o úpravu veřejného prostoru, nové vybavení, kulturu nebo třeba sportovní zařízení – podělte se o něj! Termín pro podání návrhů je do 31. července 2025 a návrh můžete podat online na: www.participativni-rozpocet.cz/milotice, emailem na podatelna@milotice.cz nebo osobně na podatelnu obecního úřadu. Po uzávěrce návrhů dojde k jejich posouzení – především z hlediska proveditelnosti, rozpočtu a souladu s pravidly programu.

Co bude dál? Na podzim 2025 proběhne hlasování veřejnosti, během něhož si občané vyberou ten návrh, který chtějí nejvíce realizovat. O přesném způsobu hlasování vás budeme informovat v příštím zpravodaji a také online na výše uvedeném webu. Projekt, který získá nejvíce hlasů, bude realizován jako první. Pokud po jeho realizaci zbydou z participativního rozpočtu ještě prostředky, budou postupně podpořeny další návrhy – v pořadí podle počtu získaných hlasů – až do vyčerpání celé částky.

Máte dobrý nápad? Podělte se o něj! Pomozte zlepšit místo, kde žijeme. Děkujeme všem, kdo se do participativního rozpočtu zapojí.

Radek Šed'a

Najdete na webu

AKTUALITY, AKCE I VIDEO NA JEDNOM MÍSTĚ

Nový obecní web www.milotice.cz má za sebou víc než rok ostrého provozu a budeme rádi, když se z něj stane pomocník pro všechny, kdo chtějí vědět, co se v Miloticích děje nebo chystá. Web pravidelně aktualizujeme a najdete na něm spoustu užitečných informací – ať už jde o změny v úředních hodinách, pozvánky na kulturní akce nebo důležitá oznámení.

Pokud jste se jej zatím nenaučili využívat, doporučujeme to především kvůli dvěma hlavním sekcím hned na úvodní straně:

Kalendář akcí – akce jsou i s termínem zveřejněny až do konce roku, a navíc na hlavní straně najdete u tří nejbližších událostí plakát a podrobnosti.

Aktuality – přehled všeho důležitého, co se v obci řeší. Pravidelně zde zveřejňujeme zápisy ze zasedání zastupitelstva, komentáře k větším investicím a samozřejmě všechna oznámení občanům.

NOVINKOU JE OBECNÍ VIDEOGALERIE

V sekci **Kultura, sport a volný čas** nově najdete odkaz na obecní **videogalerii**. Ta vás přeměruje na náš **YouTube** kanál, kde jsme začali přidávat videozáznamy z akcí.

Aktuálně si tam můžete pustit záběry z letošního **Slovácké svatby, Národopisného festivalu 2018**, videa vzniklá k oslavám výročí konce 2. světové války nebo videa z **Pohádkového Silvestru Milotice 2013**.

Do budoucna chceme galerii dále rozšiřovat – pokud doma máte unikátní videozáznam z nějaké milotické akce a byli byste ochotni ho s námi sdílet, stavte se za **Lenkou Knotkovou** nebo nám ho pošlete přes Úschovnu na e-mail: kultura@milotice.cz.

UPOZORNĚNÍ V MOBILU, AŽ JSME SKUTEČNĚ V OBRAZE

Nechcete pořád kontrolovat, co je nového na webu? Stáhněte si zdarma mobilní aplikaci **V obraze**, která vás upozorní, jakmile se na webu objeví nová aktualita, plakát nebo oznámení. Najdete ji jak v **Google Play**, tak v **App Store** – stačí zadat „V obraze“ a poté si v aplikaci přidat obec Milotice.

S mobilní aplikací **V OBRAZE** budete vždy kvalitně informováni o novinkách, které se vás týkají a o které se zajímáte.

AKTUÁLNÍ
INFORMACE
Z VAŠÍ OBCE
VŽDY
PO RUCE

V OBRAZE
Vím, co se děje

Stáhněte si mobilní aplikaci ještě dnes!

KNÍŽKA
Google Play

Stáhnout v
App Store

OBJEVUJTE
AppGallery

~e. d.

Ze života v Miloticích

Společenská kronika

JUBILANTI

duben

80 let Kristina Bachanová
 83 let Jarmila Polášková
 85 let František Neduchal
 86 let Hedvika Kalinová
 87 let Marie Grufíková
 88 let Zdeňka Foltýnová
 89 let Marie Kristová
 Josefa Levková

květen

80 let Libuše Lukášová
 82 let Ludmila Jestřábová
 Lydia Chrbolková
 83 let Pavla Křížková
 Petr Luňák
 84 let Marie Vařáková
 85 let Františka Koplová
 87 let Marie Hnilicová
 Libuše Rajsígllová
 88 let Jiřina Knotková
 95 let Věra Pražáková

červen

81 let Ludmila Šnajdrová
 84 let Anna Paytoková
 85 let Aloisie Bursíková
 89 let Helena Kováčsová

ÚMRTÍ

duben

Marie Kristová
 Ludmila Cutáková
 Terezie Dobešová
 Růžena Dobešová

květen

František Neduchal

Zlatou svatbu

– 50 let – oslavili

Marie a Antonín Koneční
 (5. 4. 1975)
 Božena a Miroslav Martináskovi
 (12. 4. 1975)
 Marie a Stanislav Chludilovi
 (26. 4. 1975)
 Marie a Zdeněk Šnajdrovi
 (28. 6. 1975)

Smaragdovou svatbu

– 55 let – oslavili

Jindřiška a Vladimír Dobešovi
 (25. 4. 1970)

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Vítání občánků

V sobotu 7. června bylo v oranžerii Státního zámku Milotice starostou obce a dětmi z mateřské školy přivítáno sedm nejmladších občánků naší obce.

Nezaměnitelný rukopis tatéra z Milotic

Jakuba Dobeše alias „kOkiho“ nelze přehlédnout. Jeho nezaměnitelný vzhled s mnoha „malovanými obrázky“ na těle napovídá, čemu se – dnes už profesionálně – věnuje. Tetování provedené jeho rukou je propracované a originální, často se silným podtextem. Tomuto neobvyklému povolání se věnuje již od roku 2008 a stále ho ohromně baví.

Foto: Petr Foltýn

ROZHOVOR

Čím jsi chtěl být, když jsi byl malý?

Hned první, co mě napadne, je určitě archeolog. Jestli si dobře pamatuju, tak i s Michalem Belkou společně jsme prožívali dinosaury, tak jako asi všichni kluci. Na nic výraznějšího si asi nevzpomenu, žádní hasiči, policisti – tyto záchranné složky mě minuly. Líbili se mi i popeláři, miloval jsem traktory...

Co tě dovedlo k tetování?

K tetování byla dlouhá cesta. Začal jsem kreslit asi v devíti nebo desíti letech. V šesté třídě už jsem měl blok a kreslil si pravidelně, protože mě to hodně bavilo. Všude jsem ho bral s sebou, i do školy. Po základce jsem šel na soukromý umělecký gympl do Brna, ale ten jsem nedodělal a vyučil se truhlářem. Tvořil jsem pak jen amatérsky, ale zato nadšeně. A za řemeslo jsem dnes moc rád.

Když se na to podívám zpětně, možná to tak bylo dobře. Znáám spoustu lidí, kteří vystudovali umělecký obor, ale škola jim ho znechutila – z koníčka se stala povinnost – a přestali na dalších 10-15 let úplně tvořit. Já jsem to tak naštěstí neměl, kresba zůstala i dál mým koníčkem.

Pořád jsem přemýšlel, čím bych se mohl živit, abych byl blízko k umění, až jsem se dostal k tetování. V osmnácti letech jsem měl první kórku, a pak mě to tak nějak napadlo. Bavil jsem se o tom s tatérem, který byl zámečník, tak jsem si řekl, že i já truhlář to můžu zkusit. A jde to.

Takže v osmnácti letech jsi se nechal poprvé potetovat. Co to bylo?

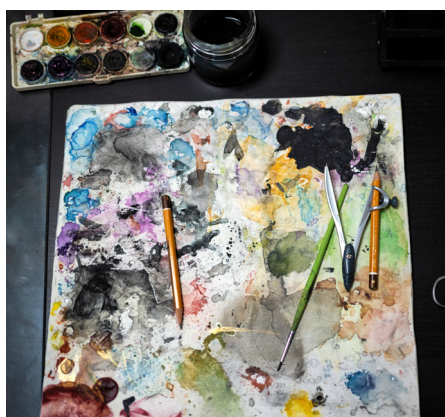
Byl to Oroboros - alchymistický symbol nekonečnosti světa, požírání se a obnovení, a tak potetováno dokolečka (pozn. redakce: starověký symbol, který zobrazuje draka nebo hada požírajícího si svůj vlastní ocas). Dělal mi to tatér v Hodoníně, postupně jsem přidával další.

Jaké máš vzpomínky na kórku, kterou jsi naopak dělal ty první?

Úplně první jsem zkoušel dělat sám na sobě. Uzavřel se ten had, protože jsem si ho tetoval znovu. Tento motiv jsem našel ve Švédsku vytesaný na menhiru uprostřed sídliště, nic historického to ale asi nebylo. Byl vypracovaný v keltském stylu, oslovil mě, tak jsem si ho vzal a vytetoval si ho. A první člověk, kterému jsem vytetoval kórku, byl můj spolupracovník ve Švédsku.

Byl jsi spokojený s výsledkem?

Dá se říct, že ano. Byl jsem dost opatrný, připravený po teoretické i odborné stránce. Samozřejmě ve výsledku to pak bylo jinak, ale žádný kurz jsem tehdy neměl, pouze jsem často diskutoval a sbíral zkušenosti tatéra, ke kterému jsem chodil v Hodoníně. Kuba byl dost otevřený a v začátcích mi předal hodně dobrých rad.

Co tě na tetování nejvíc baví? Z ko- níčka se stala tvá obživa, může se stát, že přijde krize...

Tetování mě baví asi pořád stejně jako v roce 2008, kdy jsem začínal. Hodně mě baví komunikace s lidmi. I když motivy jsou dost stereotypní (což ale neříkám, že je špatně, prostě se opakují stejné náměty a postupy, co čím vyjádřit). Líbí se mi, když přijde někdo s něčím novým, originálním.

V ideálním případě jsem rád, když mi zákazník nechá volnou ruku, ale spousta lidí je zařazená v tom stereotypu většiny a přijdou s tím, že chtějí „přesně tohle“. Dřív jsem měl velké ambice dělat jenom originální kěrky a odmítal jsem věci, které jenom zkopíruješ, ale dnes se jim již tolik nevyhýbám. Když do toho můžu přidat něco svého, jsem rád.

Stalo se ti někdy, že jsi odmítl určitý motiv vytetovat?

Ano, párkrát jsem odmítl z důvodu, že to bylo esteticky (alespoň podle mě) tak špatně, že jsem to prostě nechtěl udělat. Ten člověk byl tak zatvrzelý ve svém názoru, že si to nechtěl nechat vymluvit a šel jinam. A druhý důvod, který je méně častý, je ideologický. Např. hákový kříž nebo podobný symbol. Tyto extrémistické věci prostě nedělám.

Máš zajímavý příběh od zákazníka? Seznamují tě s důvody a symbolikou motivů svého tetování?

Onehdy přišel mladý klučina s fotkou, na které byla zachycená vrásčitá a potetovaná

ruka jeho pětasedesátiletého dědy. Když mu bylo sedmnáct, sám si tuší a špendlíkem vytetoval na prstech nějaké iniciály a na hřbetu dlaně jednoduchý symbol rukou držících puklé srdce. Do puntíku jsem to podle fotky přenesl na ruku vnuka. Cítil jsem v tom dost úcty a mělo to asi i jiné významy... Ostatně, kdysi dávno jsem tetoval obrázek inspirovaný kerkou, kterou nosil děda, i jednomu od nás z dědiny :)

Spousta lidí během prvního sezení řekne, co možná ani nechce. Povídání je jedna z možností, jak se tolik nesoustředit na bolest, takže je to přirozené. Zajímavé věci si pamatuju, ale musím filtrovat. A to je vlastně to, co mě na tom baví – jeden den se bavím s tesařem a druhý den s klukem, který každý rok stráví měsíc v Gruzii, s doktorem, učitelem, z každé profese někdo... Lidé mi většinou význam daného motivu řeknou. Nejsem žádný psycholog, ale když u tvorby návrhu vím něco i o té motivaci, líp do sebe všechno zapadne a podobu obrázku to ovlivní. Lev je pořád lev, ale jestli bude majestátně hledět do dálky nebo bude řvát, až mu od tlamy poletí sliny, to jsou dva odlišné působící výjevy. Taky se dost věnuju abstrakci, kde významy většinou nejsou a jde čistě jen o estetiku, což je dost osvobozující a vždycky si to užívám.

Máš něco, na co bys byl extra hrdý, něco výjimečného?

Na to se mě často ptají i lidé ve studiu. Je to těžké vypíchnout, protože z toho pak vyplyne, že ostatní věci nejsou tak dobré. Ale jasně, jednou za čas udělám něco, kdy se dobře sejde všechno dohromady

a je z toho bomba. Něco z těch zvláštních věcí: tetoval jsem například kamarádovu ruku z vodorovných čar, nerovných, které se přes sebe prolínaly a vypadá to, jako by měl na sobě svetr. Do toho jsem dělal ještě geometrické mezery, ve výsledku to vypadá bezvadně.

Co rád děláš ve volném čase?

Jsem rád s rodinou. Ať už sedíme na zahradě nebo někde vyletujeme. Mám rád dřevo, takže vítám každý další dřevěný projekt na zahradě, který žena vymyslí. Říkám často, že jsem expert na sezení na více židlích. A nastavil jsem si to tak, že z toho dělám záměr. Vykašlu se na ambici, abych v tom byl hodně dobrý, ale snažím se prostě vyzkoušet to, co mě zajímá. V poslední době se věnuju malování – baví mě kresba a vodovky, při snaze naučit se ovládat štětec maluju akrylem. Baví mě svařování, chtěl bych vyrobit hudební nástroj, svařovat kola, mám rozpracovanou tříkolku a strašně mě baví modelovat sošky, chtěl bych vyzkoušet litý epoxid. Nemám to přesně vyhraněné, prostě když přijde múza, dělám, na co mám chuť. A čas...

Děkuji za rozhovor a do dalších dnů ti přeji spoustu nových tvůrčích nápadů a dostatek času pro jejich realizaci.

~k. p.

Mohou dělat karate i děvčata? Samozejmě. A úspěšně.

Kateřina Nováková – osmnáctiletá slečna, která se už osm let věnuje, pro dívku možná netypickému sportu, karate. Na myšlenku začít trénovat tento sport ji přivedla třídní učitelka, jejíž dcera se karate také věnovala. Nejdříve začala trénovat v Karate Klub Kyjov, odkud po třech letech přešla kvůli lepším možnostem a podmínkám do klubu Budo Kan Brno.

Jelikož závodní sezona trvá téměř celý rok, nesmí se zanedbávat příprava. Proto Kateřina jezdí třikrát týdně do Brna na společný trénink, dvakrát týdně chodí do posilovny, plus má své tréninky a chodí běhat. Kvůli tomu jí nezbývá moc času na jiné aktivity, protože i když má náhodou volno, tak chodí jezdit na kole, posilovat nebo zase běhat.

Další čas zabírají samotné soutěže. Díky nim Kateřina projezdila už kus světa, ale jak sama říká, na prohlídku míst, kam zavítají, moc času není. Závodí ve dvou kategoriích, kata a kumite. Za svoji osmiletou sportovní kariéru se podívala do vzdálenějších koutů světa, nejdál byla v Malajsii, kde získala poprvé titul vicemistryně světa. Nejvíce si cení medailových umístění z mezinárodních závodů, Mistrovství Evropy a Mistrovství světa.

Celkem má 14 titulů mistryně ČR, několik titulů mistryně světa a Evropy v různých stylech a věkových kategoriích. Právě se připravuje na Mistrovství Evropy v Rumunsku, které se uskuteční tohle září. V době vydání zpravodaje má za sebou také účast na Světové mládežnické lize v chorvatské Poreči, ale výsledek se v tomto článku nedozvíme. Tak snad přidala do sbírky další úlovky.

V budoucnu by se karate věnovala ráda dál, jen ne možná v takové míře. Po prázdninách ji čeká maturitní ročník a pak vysoká škola, o jejímž zaměření se teprve rozhoduje.

Ať už se ale rozhodne v životě dál věnovat sportu nebo třeba medicíně, přeji jí hodně úspěchů.

~L. k.

Z Milotic do Mikulova (a možná jednou až do Asie)

ROZHOVOR

Jak se jmenuješ, do které třídy chodíš a jak dlouho hraješ na cimbál?

Šimon Krist: Chodím do čtvrté třídy. Začal jsem hrát v první třídě, takže čtyři roky. Jezdím do ZUŠ Kyjov a učí mě pan učitel Michal Procházka.

Kryštof Smolák: Chodím do osmé třídy. Dva roky jsem měl přípravu a teď hraju osmým rokem, ale první ročník jsem začal až ve druhé třídě. Jezdím do Mistrína, ten spadá pod ZUŠ Dubňany. Učí mě pan učitel Petr Spěvák.

Proč právě cimbál?

Šimon: Protože se u něj sedí. Ale začínal jsem na housle.

Kryštof: Dovedl mě k tomu tatka. Pamatuji si, že jsem nejdříve chtěl hrát na elektrickou kytaru nebo bubnu, protože mi to připadlo takové cool, ale tatka mi pak řekl, že cimbál je lepší, a navíc tatka hraje taky na cimbál, tak si k tomu máme co říct.

Kdo s tebou doma cvičí a jak často cvičíš?

Šimon: Mamka mě kontroluje, ale když je doma tatka, ten sedí v obýváku a poslouchá.

Kryštof: Spíš tatka. Já jsem třeba teď už před ním. Není to tím, že by to neuměl, ale prostě neměl tak dobrého učitele.

Jak často cvičíš? Musí tě rodiče nutit? Cvičíš rád?

Šimon: No, většinou mě nutí. Snažím se cvičit jednou za den. Délka cvičení záleží na tom, jakou mám náladu. Nejdéle jsem vydržel hodinu.

Kryštof: No, jako úplně rád. Jak kdy, protože, když je něco nového, tak to není, že bych si to užíval, spíš mě k tomu musí naši nutit. Ale když už mě nutí, abych dřel, tak se to vyplatí. Snažím se cvičit jednou za den. Cvičím většinou deset minut, ale když se podívám, a vidím, že je to málo a nepospíchám někam, tak dokážu jet třeba půl hodiny. A když je tam se mnou tatka, tak je to déle.

Radši hraješ sám nebo v cimbálce?

Šimon: Spíš v cimbálce, protože si zahrají všichni. Teď hraju v cimbálce při ZUŠ Kyjov.

Kryštof: V cimbálce, protože tam je to takové komunitní. Můžu si hrát různé akordy, takový freestyle. Jakože, když hraju akordy, můžu tam hrát víc tónů a je to takové jiné. Hraju v Miloticích v Pacholíčku a v cimbálce při ZUŠ v Mistríně.

Jak probíhala soutěž a co jsi hrál?

Šimon: Hrál jsem Mikulecké pole a etudu A moll, vybíral pan učitel. Bylo to docela těžké, cvičil jsem to půl roku každý den. Občas i o víkendu.

Když se Kryštof a Šimon posadí za cimbál, publikum ztichne. A není divu – za jejich hrou jsou roky poctivého cvičení i občasného přemlouvání od rodičů. Na ústředním kole soutěže Hra na lidové nástroje v Mikulově si oba kluci z Milotic odnesli medailová umístění: Kryštof Smolák první místo s cenou poroty za interpretační výkon, Šimon Krist druhé místo ve své kategorii. Jak vypadá život mladého muzikanta? Co je baví, kdo je nutí cvičit a kde by si jednou chtěli zahrát?

Nejdříve probíhalo v ZUŠ školní kolo, to jsme postoupili všichni. Tam nás bylo asi šest. Okresní kolo bylo v Kyjově v kulturním domě, krajské ve Veselí nad Moravou a pak ústřední v Mikulově. V mé kategorii jsem byl z Kyjova jediný.

Kryštof: Hrál jsem Sonet třetí od Alberta Peka. Z Mistrína do ústředního kola postoupili ještě dva, máme stejného učitele. Že jdu na soutěž jsem věděl od začátku školního roku, ale moc jsme na tom nejdříve nepracovali, protože mě čekala ještě mezinárodní soutěž, tam jsem potřeboval víc skladeb, takže jsem tomu věnoval trochu méně času.

Šimon hrál dvě skladby a ty jenom jednu?

Kryštof: Ano. Bylo to omezené časem pěti minut. Můžou být třeba čtyři skladby, ale musí se vlézt do časového limitu. Zrovna moje skladba byla třístránková, ještě se to natahovalo, takže to tak vyšlo.

Co říkali doma na umístění? Kdo měl větší radost?

Šimon: Byli rádi. Asi mamka.

Kryštof: Tatka byl na soutěži se mnou. Říkal, že je z toho v šoku. A mamka nevím.

Pochválila tě?

Kryštof: Tak to samozřejmě. Ale byla na mě hrdá.

Máš čas na jiné koníčky?

Šimon: Chodím do Trnavečku, cimbálka v Kyjově, nauka, hudebka. No a chodím ještě do Orla.

Kryštof: Ještě hraju stolní tenis a chodím do Skautu. To je asi všechno, protože v pondělí a úterý mám dvě cimbálky, v úterý mám ještě stolní tenis, ve středu mám hudebku, ve čtvrtek a v pátek Skaut.

Kdybys měl volný den, co bys dělal?

Šimon: Jezdil na kole.

Kryštof: Hrál počítačové hry.

~l. k., e. d.

KRYŠTOF A MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ:

V květnu se Kryštof zúčastnil mezinárodní soutěže ve Valašském Meziříčí.

Ve své kategorii soutěžil se 17 hráči (včetně sedmi z Mongolska) a skončil desátý. „Pan učitel říká, že mám na to jít na konzervatoř. Chtěl bych si zahrát někde v Asii – Číně. Tam taky bývají mezinárodní soutěže. Nebo třeba v Jižní Koreji, protože tam pan učitel jednou byl a chtěl bych se podívat do Japonska. Ale tam asi ne hrát, tam ten cimbál není moc rozvířený. Prostě tam někde na východní straně Asie,“ říká Kryštof.

Na jaře nás navždy opustili dva občané pevně spjatí s kulturním životem, a to nejen v naší obci. Oba spojovalo srdečné srdce, společenská povaha, humor a láska k folkloru a lidové písni.

15. dubna zemřela ve věku 78 let **Růženka Dobešová**. Její srdečné propojení s folklorem, zpěvem, recitací a divadlem, z ní učinilo významnou osobnost kulturního dění v Miloticích. Celoživotní vášní ale byla především dechová hudba, k níž zdědila lásku po svém tatínkovi. Spolupracovala s mnoha kapelami v okolí a svým osobitým konferováním si získala obdiv nejen širokého publika, ale i odborné veřejnosti. Nejvíce byla spjata s dechovou hudbou Mistiňanka a jejím partákem v konferování, Karlem Kopřivou. Teď už v muzikantském nebi spolu uvádí jiné pořady, ale určitě jim to jde tak dobře, jako tomu bylo tady u nás.

O měsíc později, v sobotu 17. května, nás zasáhla zpráva o úmrtí **Františka Neduchala**. Večer před konáním jeho oblíbené akce Zpívání mužských sborů. Vždyť ten náš „milocký“ sbor vedl od roku 1997, kde s obrovským nadšením, energií a láskou pečoval o lidové písně. Pod jeho vedením se sbor pravidelně zúčastnil téměř všech folklorních akcí v Miloticích a často vystupoval i v širším okolí. Nezpíval ale jenom písně lidové, několik let byl členem chrámového sboru. Byl také velkým příznivcem fotbalu, na přelomu 80. let trénoval fotbalovou mládež.

V červnu by oslavil 70. narozeniny. K těm už jsme mu popřát nestihli. Věnujme tedy alespoň tichou vzpomínku.

VZPOMÍNKA

Tři Pé

Na naší škole se snažíme vytvářet prostředí, ve kterém se každý cítí bezpečně. Záleží nám na zdravém školním klimatu, kde se mohou žáci rozvíjet nejen po stránce vědomostní, ale i jako osobnosti.

Pravidelně proto zařazujeme do školního života aktivity zaměřené na **prevenci**. Tyto programy reagují na aktuální potřeby jednotlivých tříd. Některé se zaměřují na zlepšení vztahů mezi spolužáky, jiné na zvládání stresu, wellbeing, komunikaci, posilování sebevědomí nebo na prevenci rizikového chování, jako je například užívání návykových látek. Programy probíhají ve spolupráci s odborníky a organizacemi, které si do školy zveme.

Vždy se snažíme, aby byly pro žáky přínosné, srozumitelné a hlavně praktické. Cílem je předejít problémům dříve, než vzniknou, a zároveň posilovat pozitivní atmosféru ve třídách.

Bez **podpory** je zvládání každodenních výzev opravdu obtížné – ať už se jedná o potíže ve škole, doma nebo mezi vrstevníky. Žáci se mohou kdykoli obrátit na své učitele, výchovného poradce nebo školního metodika prevence. Jsme tu proto, abychom naslouchali, pomáhali a společně hledali řešení. Chceme, aby nikdo nemusel své starosti řešit sám.

A když je těžké o něčem mluvit osobně, je tu ještě jedna možnost – **pomoc** formou důvěrného sdílení.

Na webových stránkách školy najdou žáci on-line schránku důvěry, kam mohou anonymně napsat, co je trápí. Stejnou funkci plní i fyzická schránka důvěry, která je umístěna v šatnách. Obě schránky pravidelně kontrolujeme a každý vzkaz bereme vážně.

Věříme, že otevřenost, důvěra a vzájemná úcta jsou základem příjemného školního prostředí. A právě díky těmto třem P – **prevenci, podpoře a pomoci** – se o takové klima snažíme každý den.

Chceme budovat školu jako bezpečné místo, kde se děti cítí slyšeny, respektovány a podporovány.

Mgr. Ivana Smoláková

Základní škola

Hudba a tanec z Konga i Moravy

Hudební akce, které si užili malí i velcí. Každá byla úplně jiná, ale něco měly společné - přinesly spoustu radosti, hudby a tance.

Na konci dubna k nám zavítala skupina Emongo – hudebníci pocházející z Konga. Povídali nám o tom, že Afrika je velmi rozmanitý kontinent s bohatou kulturou a tradicemi. Hudba a tanec jsou tam běžnou součástí života, hlavně při slavnostech a obřadech. Lidé tak vyjadřují své emoce a radost – a my jsme si to mohli rovnou vyzkoušet na vlastní kůži! Tradiční africké bubnování a energické tance nenechaly nikoho v klidu – během chvilky se roztančila celá tělocvična.

Kromě hudby jsme se také dozvěděli, jak se žije v afrických vesnicích. Lidé si pěstují vlastní jídlo a jsou v úzkém kontaktu s přírodou. Děti tam chodí do školy, která je pro ně velmi důležitá. Může jim totiž změnit život a dát šanci na lepší budoucnost. Bylo to velmi zajímavé a inspirující setkání.

Na žáky 1. stupně čekal zábavný a naučný program se skvělými muzikanty z dechové hudby Miločanka. Děti měly možnost poznat různé hudební nástroje, poslechnout si známé i veselé písničky a zapojit se do jejich rytmu.

Děti si program velmi užily, aktivně se zapojily a některé se dokonce pokusily zahrát na přinesené hudební nástroje.

Obě akce byly pro nás krásným zpestřením školního života. Ukázaly nám, že hudba nezná hranice, spojuje lidi a dokáže vykouzlit úsměv na tváři úplně každému – ať už zní z afrických bubnů nebo moravských dechových nástrojů.

Děkujeme skupině Emongo i kapele Miločanka.

Mgr. Jitka Ingrová,
Mgr. Ivana Smoláková

První stupeň objevuje přírodu!

V květnu zavítali žáci prvního stupně po delší odmlce opět do Ekocentra Důbrava, kde kromě vzdělávacích programů měli možnost navštívit i místní zookoutek. Lektorka dětem prozradila zajímavosti ze života zdejších živočichů a mnohé z nich si děti dokonce mohly pohladit, pokud k tomu našly odvahu!

První třídy si v rámci celoroční hry objednaly edukační program „O krtkovi“. Vyzkoušely si, jak se krték pohybuje pod zemí, poznaly nové druhy hmyzu a zjistily, že půda není mrtvá hmota, ale je plná života.

Druháci putovali s vodní kapkou k rybníku. Pozorovali ptáky, obojživelníky a rostliny, které se u vody nachází.

Žáci třetí a čtvrté třídy se v ekocentru dozvěděli spoustu zajímavých informací o chovu domácích mazlíčků. Hlavním programem však bylo téma "Království včel". Žáci si vyzkoušeli náročnou práci těchto opylovačů také formou zábavných her a nechyběla ani ochutnávka medu.

S pátáky jsme cestovali po naší planetě, setkali se s divokými zvířaty kontinentů a znovu si potvrdili, jak krásné místo k životu je naše Země.

Byla to skvělá návštěva plná nových zážitků a poznání!

kolektiv učitelů 1. stupně

Učíme se, jak chránit naši planetu

Den Země jsme si na 1. stupni krásně užili. 2. května 2025 jsme se celý den věnovali povídání, hraní a objevování, jak můžeme i my naši planetu chránit.

V první části dne jsme ve třídách mluvili o tom, jak správně třídit odpad a jak se dá spousta věcí znovu využít. Zjistili jsme, že nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne. Děti prezentovaly své nápady a společně přemýšlely, co všechno můžeme dělat pro to, aby naše Země byla čistá.

Ve druhé části dne jsme vyrazili ven. Prvníáci a druháci se vydali k rybníku, kde plnili přírodovědné úkoly, stavěli hmyzí domečky nebo vyhledávali různé přírodniny. Třetíáci a čtvrtáci šli do Horek, kde prožili den plný pohybu, smíchu a objevování s tematickou křížovkou. Kroky pátáků vedly na Náklo, kde čistili přírodu a opékali si špekáčky.

Na závěr jsme si všichni uvědomili, že i malý dobrý skutek má pro přírodu velký význam. A že když se o naši planetu budeme starat společně, bude to krásné místo pro nás i pro další generace.

Mgr. Lucie Stávková

„Kolik jazyků znáš, tolikrát jsi člověkem.“

Na základní škole v Miloticích klademe velký důraz na jazykovou přípravu našich žáků.

Angličtinu a němčinu se u nás děti neučí pouze z učebnic. Například výuku anglického jazyka si žáci 4. a 5. třídy užívají hraním pohádek, žákům 2. stupně angličtinu škola pravidelně zpestřuje hodinami s rodilou mluvčí, původem z Filipín, která přináší autentičnost, hravost a motivaci k aktivnímu používání cizího jazyka.

Součástí jazykového vzdělávání jsou také poznávací výlety do zahraničí. Vloni žáci vycestovali do Anglie se zastávkou v Paříži, každoročně se pořádá jednodenní výlet do Vídně a letos poprvé žáci zavítali na pět dní do Švýcarska, kde si mohli ověřit své znalosti v reálných situacích a zároveň poznat kulturu a život v německy mluvící zemi.

Díky těmto aktivitám je výuka jazyků na naší škole pestrá, moderní a směřuje k tomu nejdůležitějšímu – schopnosti skutečně se dorozumět a porozumět světu kolem nás.

Mgr. Radka Pavelková

Sirény a odvaha

Poslední dubnový den jsme zažili něco opravdu výjimečného – navštívili jsme hasičskou stanici v Hodoníně! Byl to pro nás všechny nezapomenutelný zážitek, který nám ukázal náročnou a nesmírně důležitou práci hasičů.

Hned u vchodu nás s úsměvem přivítali hasiči, kteří nám ochotně ukázali celou stanici.

S otevřenými ústy jsme si prohlíželi obrovská hasičská auta, která jsou připravena k zásahu během několika vteřin. Hasiči nám také detailně představili svou výstroj, kterou používají jak při hašení požárů, tak při záchraně lidí.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o tom, jak vypadá běžný den hasiče a kolik různých situací musí zvládat – od požárů až po dopravní nehody. Bylo fascinující slyšet, jak klíčová je týmová práce a rychlé rozhodování. Hasiči nám také prakticky připomněli, jak správně volat tísňovou linku a co dělat v případě požáru, což jsou informace, které by měl znát každý.

Návštěva nám všem jasně ukázala, jak náročná a důležitá je práce hasičů. Odcházel jsme s obrovským respektem a obdivem k těmto lidem, kteří každý den riskují své životy, aby pomáhali ostatním. Byl to skvělý den plný nových informací a silných zážitků. Už teď se moc těšíme na další podobnou exkurzi!

Mgr. Jitka Ingrová

Hastrmanka Evelínka

Naši druháci měli jedinečnou příležitost navštívit 12. května knihovnu v Miloticích, kde se konala beseda se spisovatelkou Petrou Martiškovou.

Autorka knihy Hastrmanka Evelínka a zlatá rybka přivedla své čtenáře do kouzelného světa, kde se děti dozvěděly, jak kniha vznikala a co všechno stojí za jejími postavami. Autorka vyprávěla o hlavní hrdince Evelínce, která se vydává na dobrodružnou cestu se zlatou rybkou, a odpovídala na dotazy malých posluchačů. Děti se dozvěděly spoustu zajímavostí nejen o knize, ale i o práci spisovatele. Atmosféra byla příjemná a děti se z knihovny vracely domů plné zážitků.

Děkujeme paní Úředníkové za pozvání.

Mgr. Lucie Stávková

Ani letos se naši žáci nezalekli výzev a vrhli se do různých soutěží a turnajů s plným nasazením! Rádi bychom se s vámi podělili o jejich skvělé výsledky a zážitky.

Naše škola v akci, aneb soutěže a turnaje

KLUCI BOJOVALI JAKO LVI V MINIKOPANÉ

Koncem dubna se naši osmáci a sedmáci vrhli na **okresní kolo v minikopané**. Atmosféra byla parádní a kluci se rvali o každý míč jako opravdoví lvi! Jejich nasazení se vyplatilo, protože si domů odvezli fantastické druhé místo! Sice to tentokrát nestačilo na postup do krajského kola, ale i tak jsme na ně ohromně hrdí a už se těšíme, co předvedou v dalších ročnících!

NAŠI CYKLISTÉ ZAZÁŘILI V KYJOVĚ

Úterý 6. května patřilo dopravnímu hřišti v Kyjově, kde se konala **dopravní soutěž mladých cyklistů**. Naši žáci z prvního i druhého stupně hrdě reprezentovali školu a ukázali, že mají jízdu v malíku! Předvedli úžasnou jízdu zručnosti, skvělou orientaci v provozu, a navíc si procvičili i první pomoc.

A jak to dopadlo? Mladší cyklisté ze 4. třídy vybojovali úžasně **2. místo!** A naši starší deváťáci? Ti si odvezli dokonce **1. místo!** Díky těmto parádním výsledkům si oba týmy zajistily postup do oblastního kola, kde mladší skončili na krásném 5. místě a starší na pěkném 6. místě. Je vidět, že máme šikovné a zodpovědné cyklisty!

Naši cyklisté zazářili v Kyjově

SPORT, NAPĚTÍ A SUPER NÁLADA VE SVATOBOŘICÍCH

V pátek 16. května se ve Svatobořicích konal již druhý ročník **florbalového turnaje základních škol**. Naši osmáci a deváťáci se s nadšením pustili do hry proti dalším šesti týmům. I když jsme tentokrát obsadili páté místo, mnohem důležitější byla úžasná atmosféra! Všichni se povzbuzovali, hráli fair play a radost ze hry byla cítit na každém kroku. Byl to den plný sportu a skvělých zážitků!

Florbalový turnaj ve Svatobořicích

MOJE VELIČENSTVO KNIHA: ORIGINÁLNÍ TVORBA, KTERÁ BERE DECH!

Konec května v Brně patřil knihám a kreativitě! Na vyhlášení soutěže **Moje veličenstvo kniha** se sjeli žáci druhého stupně s vlastními originálními knihami. Soutěž podporuje lásku ke čtení a propojuje literární a výtvarnou tvorbu. Nutno říct, že naši žáci předvedli něco opravdu úžasného!

Pojďme se podívat na oceněné:

V kategorii jednotlivců:

1. místo: Anežka Grufíková s fascinující knihou *Tajemství vod*.

2. místo: Klára Vobrubaová s tajemnou knihou *Kniha ďáblava*, která ukázala její odvahu pracovat s náročnějším tématem.

V kategorii skupin:

1. místo: Anna Umscheidtová a Nikola Cibulková za knihu *Staré byliny české*.

2. místo: Tereza Zlámalíková a Anna Novotná za napínavou detektivku *Vražda růžového medvídky*, která porotu zaujala svým příběhem i humorem.

Soutěž **Moje veličenstvo kniha** opět dokázala, že když se spojí fantazie, píle a láska ke knihám, vznikají skutečné poklady!

Moc gratulujeme všem zúčastněným žákům k jejich úžasným výkonům a nasazení! Děkujeme, že tak skvěle reprezentují naši školu!

Mgr. Markéta Holešínská

Moje veličenstvo kniha

Školní zahrada žije – děti rostou v pohybu

Na školní zahradě naší mateřské školy to v posledních týdnech doslova ožilo. Děti mají k dispozici nové herní prvky – šplhací rampu, která je chytře umístěna na svahu podél skluzavky a také balanční lávku, která prověří jejich obratnost i odvahu.

Prvky téměř denně využívají všechny děti z mateřské školy ve věku od tří do šesti let, a to s nadšením a radostí.

Herní prvky nejsou jen zábavou. Podporují rozvoj hrubé motoriky, rovnováhy, koordinace pohybu a prostorové orientace. Děti se učí překonávat překážky, posilují svaly i sebedůvěru. →

Zároveň při společné hře přirozeně spolupracují, střídají se a domlouvají.

Po stavebních úpravách spojených s usazováním retenčních nádrží se na zahradu vrátily i oblíbené průlezky a zpřístupnil se prostor u houpaček, což děti vnímají jako návrat známého a milého prostředí.

Radost však ještě nekončí. Děti se už teď těší na nový zahradní domeček, který jejich hry zase obohatí o další možnosti.

Kolektiv pedagogů MŠ děkuje zřizovateli – obci i vedení školy za podporu a zájem o rozvoj prostředí, ve kterém děti tráví každý den. Díky těmto změnám je naše zahrada místem, kde se děti nejen hýbají, ale také rostou: tělem, duší i dovednostmi.

Kolektiv učitelek MŠ

Státní zámek Milotice

TISÍCE NÁVŠTĚVNÍKŮ, DESÍTKY ZÁŽITKŮ – JARO NA ZÁMKU

V jarních měsících zámek opět praskal ve švech. S více než čtyřmi tisíci dětmi a jejich učitelkami, kteří se zúčastnili oblíbených kostýmových prohlídek, bylo každý den v dopoledních hodinách práce opravdu hodně.

Bez pomoci dobrovolnic by zvládnutí takového náporu bylo prakticky nemožné. Za to jim patří velký dík. Celkově jsme měli jenom během dubna a května více než 10 tisíc platících návštěvníků, což znamená výrazný nárůst oproti loňské sezóně, která navíc ještě začínala dříve než ta letošní.

Řada jarních akcí se setkala s velkým ohlasem. Jednou z nich byla pouť ke sv. Janu Nepomuckému, která se konala 16. května. Poutníci z Milotic a okolních obcí: Vacenovic, Vracova, Kyjova, Bzence a Svatobořic-Mistřina se zúčastnili slavnostní mše svaté a po ní procesí k soše sv. Jana u zámeckých valů. Chtěli bychom poděkovat členům SDH Milotice za dozor nad bezpečností tohoto průvodu. Po procesí následovalo obědvení a zájemci si prohlédli zámek. O den později, 17. května, se ve freskovém sále konal Galakonzert, který přitáhl nejen milovníky klasické hudby.

V programu vystoupila, mimo jiné, renomovaná pěvkyně Soňa Godarská a klavírista Lukáš Klánský. Díky provedení a atmosféře se návštěvníci přenesli někdy do první poloviny 19. století, do doby módních šlechtických salonů. Další událostí, která nezůstala bez povšimnutí, byla inscenace "Slovácké svatby", která se konala 1. června. Tato nedělní akce, které se zúčastnily milotické folklorní soubory, muziky a jednotlivci v počtu několika desítek účinkujících, byla diváků velmi chválena. Počasí, které několik minut před začátkem hrozilo deštěm, se nakonec umoudřilo a návštěvníci si tak mohli vychutnat nádherný kulturní zážitek plný pestrobarevných krojů, muziky a slováckých zpěvů.

V uplynulém období jsme se však bohužel setkali i s neodpovědnými činy. Některý z návštěvníků poškodil ceduli u zadní brány do zámeckého parku, která informovala o vstupu do areálu pouze předním vchodem. K tomu se přidal incident, kdy se někdo pokusil vyšplhat na střechu budov zámeckého zahradnictví. V reakci na toto nebezpečné chování bude zámek na hromosvodech instalovat ostnaté dráty a kamerový systém, aby zajistil bezpečnost jak návštěvníků, tak i historických budov.

V květnu probíhal také odborný průzkum barokních stropů a štukové výzdoby ve třech místnostech prohlídkové trasy: v jídelně, knihovně a společenském salonu. Vzhledem k tomu, že stropy byly naposledy restaurovány v 70. letech 20. století, je jejich stav již značně sešlý. Sondy ukázaly, že především štuková výzdoba v jídelně je v havarijním stavu. Naštěstí samotné stropní konstrukce jsou v pořádku a nevyžadují žádný rozsáhlý zásah. Výsledky průzkumu rovněž odhalily, že stropy byly původně barevné, nikoliv pouze bílé, jak je tomu dnes. Restaurování je plánováno na příští roky. V jídelně, kde je stav nejkritičtější, bude strop prozatímne zafixován, aby se zabránilo odpadávání dalších kusů výzdoby.

Velký dík patří všem, kteří se na chodu zámku podílejí – od zaměstnanců až po dobrovolníky.

Už nyní vás srdečně zveme na letní akce, které připravujeme – od speciálních prohlídek o Hradozámecké noci 2025 až po řadu koncertů. Sledujte naše stránky a sociální síť, ať vám nic neunikne. Těšíme se vaši návštěvu!

Václav Lunga

Uklid'me Česko, uklid'me Milotice

V sobotu 5. dubna ráno jsme se opět po roce sešli, abychom uklidili po zimě naši obec od odpadků a nečistot, které tak nějak nenašly cestu na patřičné místo (popelnice, koš apod.).

Jakousi samozřejmostí je, že se zúčastňují členové spolků naší obce, ale je pěkné, když přijdou i „bezpartijní“ a zapojí se do úklidu. Odvažují se tvrdit, že za ty roky, kdy úklid pořádáme, byla letos v hlavní den účast největší. A to ještě hodně spolků a žáci základní školy zvládli úklid „svého rajónu“ v jiný den: v rámci schůzky nebo, v případě základní školy, v projektu Den Země. Letos navíc zástupci spolků, obce a základní školy společnými silami vysadili na cestě nad bývalým areálem JZD 15 třešní.

Tak snad se ujmou a za pár let nám poskytnou nejen příjemný stín při cestě do Horek, ale také i nějaké to občerstvení v podobě výborných třešní.

Tak jako byl na fotbalovém hřišti sraz, tak tam bylo také ukončení. Kdo chtěl, mohl si pro doplnění sil opět špekáček a děti, které měly stále hodně energie, využily téměř všechny atrakce v areálu. A protože i počasí bylo příjemné, poslední brigádníci se rozcházelí téměř až v jednu hodinu po poledni.

Děkujeme všem, kteří pomohli s úklidem. Děkujeme i těm, kteří se nezapojili do akce, ale snaží se, aby naše obec byla čistá a starají se, aby odpady skončily na sběrném dvoře nebo „jen“ v popelnici, a ne na zemi a černých skládkách, kterých je v odlehlých místech obce bohužel stále dost.

~l. k.

Velikonoční strom

Také v letošním roce jsme zveřejnili výzvu s žádostí o pomoc s velikonoční výzdobou stromu před obecním úřadem.

Z velké části se tohoto úkolu ujaly, spolu se svými učitelkami, děti z mateřské a základní školy. Našlo se ale i pár jedinců, kteří se svými rodiči či prarodiči vytvořili nějakou tu ozdobu doma a přišli ji pověsit i mimo vyučování. A nutno napsat, že všichni se úkolu zhostili se ctí. Tolik beránků, vajíček, slepiček, kuřátek či zajíčků pohromadě nejspíš uvidíme zase až příští rok, kdy se budeme opět těšit, co pěkného nám vyrobíte. Děkujeme.

~l. k.

Připomínka oslav výročí 80 let od konce II. světové války

Sobotní den byl zaměřen spíše na zábavnou sportovní část, kterou si vzala na starost místní jednota Orla. V areálu základní školy se konal výroční běh. Registrace probíhala několik týdnů před akcí. Na moc běžců to nevypadalo, ale na místě samém pak bylo přihlášeno tolik účastníků, že některé kategorie musely být rozděleny na více „družstev“, aby se všichni vešli na trať a nedošlo k úrazu. Jako poslední vybíhali vytrvalci na tříkilometrovou trať, která vedla kolem rybníku.

Zatímco měřili své síly, děti a ostatní si mohli vyzkoušet branněsportovní aktivity, jako například: hod granátem či vázání uzlů apod. Plně obsazena byla hlavně stanoviště, kde byly vystaveny historické vojenské věci a kde byla možnost práce s mapami a buzolou.

Bohužel počasí si s námi začalo pohrávat, po počátečním horku se začalo kabonit, a nakonec nás déšť zahnal do tělocvičny, kde jsme netrpělivě čekali na vyhlášení výsledků. Po ocenění vítězů jsme se přesunuli před budovu základní školy, kde zástupci obce, školy a těch, které nezahnal déšť, vykopali jámu a zasadili společnými silami pamětní lípu. Kdo ještě chtěl, mohl si na ohni opět špekáček, ale protože počasí stále nepřálo, tak jsme se kolem sedmé rozešli do svých domovů, abychom načerpali síly na další den.

Nedělní oslavy jsme zahájili mší svatou, po ní proběhl pietní akt u pomníku padlých. Za účasti členů zastupitelstva obce, senátorky Evy Rajchmanové, pana faráře, zástupců Skauta, Sboru dobrovolných hasičů, členů jednoty Orla a mnoha občanů jsme uctili památku těch, kteří v důsledku války zemřeli. Důstojný akt umocnil zpěv státní hymny i hudební doprovod žáků základní školy.

Na mnoha místech naší republiky probíhaly během dubna a května oslavy výročí 80 let od konce 2. světové války. Také my jsme si tuto důležitou událost připomenuli o víkendu 3. a 4. května.

Odpoledne v kulturním domě bylo zaměřeno na přednášky a zajímavosti týkající se války. Na úvod zazněly tři poutavé prezentace žáků 9. třídy. Od nich jsme se dozvěděli více o Operaci Barbarossa, atentátu na Heydricha a zjistili jsme, kolik druhů tanků se ocitlo během války na bojišti.

Neméně zajímavé byly i přednášky Vaška Lungy. Ten se zaměřil na to, jak probíhala 2. světová válka v Miloticích a také na milotického udavače Josefa Hamerníka. Mezi jeho přednáškami byl puštěn záznam se vzpomínkami našich občanů – Ludmily a Martina Neduchalových, Ladislavy Provazníkové a Františka Bábíčka.

I když se odpoledne hodně protáhlo, bylo to velmi zajímavé a všichni přednášející si opravdu zasloužili potlesk.

Vaškovy přednášky i vzpomínky pamětníků si můžete pustit na webu obce a o Josefu Hamerníkovi si můžete přečíst i v tomto zpravodaji.

V průběhu přednášek byla možnost ověřit si znalosti událostí formou křížovek, které si připravili žáci základní školy. Protože si je ale ne každý vyzkoušel, otiskli jsme jednu i na konci tohoto zpravodaje.

Během dne byly také vystaveny banery s fotkami a informacemi, jak probíhala válka v našem mikroregionu a o závěrečnou pomyslnou tečku se postarala CM Širůch, která ještě nějakou dobu hrála.

Děkuji všem, kdo se jakkoliv zapojil do příprav i samotné akce. Myslím, že to byl určitě pro mnoho z nás velmi příjemný, a hlavně poučný víkend.

~I. k.

Čí je to svatbička...

Po čtrnácti letech se v neděli 1. června dvě hodiny po poledni seřadil svatební průvod. Tentokrát v ulici Vývoz a vyrazil za zpěvu a hudby do Státního zámku Milotice, aby na sto účinkujících předvedlo rekonstrukci slovácké svatby.

Ve více než dvouhodinovém pořadu mohli diváci nasát atmosféru zvyků a tradic provázajících svatební veselí. Stali se svědky zvaní na svatbu, loučení se svobodou, vítání hostů, rozloučení s rodiči, zatahování a předání svatebního stromu, posílání výslužky, sóla ve věnci, čepení nevěsty, svatební zábavy a stěhování nevěsty. Více se o akci rozepisovat nebudu, celý zážitek si můžete připomenout na obecním youtube kanálu.

Na tomto místě chci hlavně poděkovat. V přípravách i na akci samé bylo zapojeno mnoho lidí, tak doufám, že na někoho nezapomenu.

Děkuji účinkujícím, kteří se několik měsíců scházeli a nacvičovali ten „svůj“ kousek, aby pak několik týdnů strávili víkendy skládáním dílků, aby celý pořad dal smysl a proběhl tak, jak má. Krojovaným, kteří ač neúčinkovali v pořadu, přece jen se oblékli do svátečních krojů a podpořili akci účastí v průvodu. Sboru dobrovolných hasičů za řízení dopravy při průvodu. DH Miločanka a CM z Milotic s primášem Petrem Šrahulkem za hudební doprovod. Vedení zámku za zapůjčení prostor zámku, který sloužil jako krásná kulisa. Šikovným ženám, které napekly a nazdobily perníčky na svatební strom a buchty pro děti. Seniorkám za výrobu voniček a svatebního stromu. Děvčatům z konírny za záchranu kulis v sobotních bouřkách, poskytnutí zázemí a duševní podporu. Největší dík ale patří duši, scénáristce, režisérce a autorce pořadu, paní Anně Smolákové. I když to nebylo vždycky jednoduché ukočírovat, zachovala si nadhled a nevzdala to.

Když jsem jí v úterý po svatbě řekla, že ji aspoň dva roky nechci vidět, tak jenom s úsměvem nahodila: „Za čtyři roky dáme dožínky.“

~I. k.

Kterým tradicím jste dali prostor během Vašeho svatebního dne?

ANKETA

„Doma sa zabíjalo a pekly koláčky. V pátek byla svíca, v sobotu svatba: na obecním úřadě, potom sa šlo do kostela. Samozřejmě byla muzika, dechovka, zábava, zdvíhalo sa. Všetchno bylo doma - v baráku.“

Anna Smoláková, 72 let, důchodkyně

„My na dodržování tradic moc nejsme. Šli jsme pěšky na úřad, včetně nevěsty, svědků... Byla to taková skromná, obyčejná svatba, měli jsme zahradní párty, podávali jsme koláčky, grilovali maso, počasí nám přálo.“

Kamil Huppert, 50 let, OSVČ

„Měli jsme svícu, odprášání, říkání, družky, družby, večerní muziku za všedního. Šli jsme průvodem, potom autobusem k nevěstě do Vacenovic. Zdavky byly na úřadě, pak hned v kostele. Dbalo sa na duchovno - tak, jak jsme žili. Byla to klasická svatba, akorát v krojách.“

Manželé Lungovi

Marie, 62 let, učitelka v důchodu
Ladislav, 62 let, vedoucí prodejny

~m. g.

Fotografie ze Slovácké svatby najdete na webových stránkách obce:

www.milotice.cz/kultura-sport-a-volny-cas/fotogalerie/akce-2025

Přehled plánovaných akcí

ČERVENEC

- 5. 7. Cyrilometodějské Šidleny – *vinné sklepy Šidleny*
- 12. 7. Výstava dravých ptáků – *SZ Milotice*
- 18. 7. Poskládej si svoji tortillu – *obecní hospoda*
- 19. 7. Letní noc – *prostranství za kulturním domem*
- 26. 7. CM Malena a vůně grilu – *obecní hospoda*

SRPEN

- 1.–2. 8. Víkend na topince – *obecní hospoda*
- 12. 8. Letní kino pro děti – *prostranství za kulturním domem*
- 15.–16. 8. Aj♥obec Burger víkend – pátek živá hudba, sobota skákací hrad – *obecní hospoda*
- 22. 8. Letní kino pro dospělé – *areál vinné sklepy Šidleny*
- 23. 8. Na vlně Španělska – *obecní hospoda*
- 23. 8. Hradozámecká noc – *SZ Milotice*
- 27. 8. Koncert Grande Moravia Ladislava Pavluše – Tenkrát na západě – *hospodářské nádvoří SZ*
- 30. 8. Soutěž ve vaření kotlíkového guláše – *hasičské hřiště*
- 30. 8. Koncert Leoše Čepického – *freskový sál SZ Milotice*
- 29.–31. 8. Pouť k Panně Marii Milotické – *kostel Věch svatých*

ZÁŘÍ

- 6. 9. Galakonzert – *freskový sál SZ Milotice*
- 7. 9. Žehnání úrody – *kostel Věch svatých*
- 7. 9. Milotice mizející – výstava fotografií – *obecní úřad*
- 20. 9. Burčákové putování MND – *vinné sklepy Šidleny*
- 21. 9. Trh místních produktů a řemesel – *SZ Milotice*
- 26.–28. 9. Dětská burza – *kulturní dům*

Místní knihovna informuje

V knihovně se ve 2. čtvrtletí tohoto roku událo hodně.

Jako první uvedu ještě březnovou akci - Noc s Anderesenem, která se uskutečnila na konci 3. měsíce, ale časově už se nevešla do uzávěrky předchozího zpravodaje. V knihovně nocovalo 30 dětí + čtyři dětští pomocníci a dva dospělí. Jako obyčejně probíhaly venku hry, uvnitř jsme si povídali o knihách a výročích, děti plnily kvízy, vyslechly si pohádku a absolvovaly stezku odvahy. Ta byla letos na motivy Erbenovy balady Holoubek, takže se šlo na hřbitov.

Více si přečtete na webu knihovny v sekci Akce.

V dubnu navštívila knihovnu záchranářka Kristýna Šebková, která třetákům místní ZŠ předvedla, jak si poradit v krizových situacích a jak pomoci kamarádovi, když má zranění. Napsala pro děti k tomuto tématu i knihu Velká dobrodružství malých záchranářů. Každý z nás si dokonce vyzkoušel masáž srdce na figuríně. Bесеda byla velmi zajímavá. 2,5 hodiny uběhlo jako voda a nebyť časové tísně, určitě by se ještě protáhla.

V rámci projektu JmK "Knížní hrátky" a s podporou MěK Hodonín přijela pro změnu za druháky spisovatelka dětských knih, Petra Martišková, s besedou na téma jedné ze svých knih - Hastrmanka Evelínka a zlatá rybka. Jedno z nosných témat tohoto pohádkového dobrodružství je podvádění ve škole, a hlavně chování se v přírodě a k přírodě. Dětem uváděla příklady, jak se v přírodě chovat a jak ne, kolik let se co rozkládá

a na monitoru jim ukázala, co dokáží takové odpadky způsobit: například zvířatům v moři či v lese.

Koncem května proběhlo v knihovně velké pasování všech prvňáčků na čtenáře. Protože právo pasování má jen urozená osoba, přišla do knihovny i komtesa Renatka. Vyslechla si spolu s dětmi, jak kniha vzniká a jak se k ní chovat. Děti se jí pochlubily, jaké mají oblíbené knihy nebo knižní postavy a ukázaly jí, jak už umějí číst. Dokonce museli absolvovat malý kvíz na prokázání svých vědomostí ohledně pohádkových postav. Poté proběhlo samotné pasování mečem na trůnu. Děti na památku obdržely pamětní glejt, medaili a dvě knihy.

Jitka Úradníková

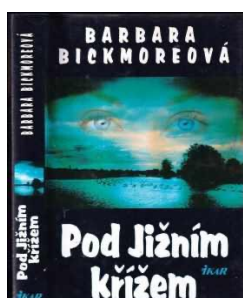
KNIŽNÍ DOPORUČENÍ

Od tohoto čísla zpravodaje zde budu uvádět vždy několik knižních tipů. Tuto kapitolu bych ovšem nezhájila novinkami, ale naopak knihami, které jsou sice v knihovně delší dobu, ale patří mezi nejoblíbenější:

Barbara Bickmoreová: Pod Jižním křížem

Tato kniha se líbí ženám, ale i mužům.

Je velmi čtivě napsána. Na pozadí osídlování Austrálie, kdy je zatím jen anglickou trestaneckou kolonií, se odehrává příběh farmáře a jeho ženy. V průběhu 30 let se čtenář setká s láskou, kolonizací, historií, farmářstvím, krásně popisovanou přírodou i složitými lidskými vztahy.

Jiří Mára: S Jirkou po Evropě

Tato publikace je vhodná pro cestovatelské nadšence.

Kniha plná krásných fotek a těch nejkrásnějších známých, ale i méně známých míst v Evropě.

Mároví s besedou zavítali do Milotic už dvakrát. Se svým velmi těžce postiženým synem cestovali po celém světě, aby mu splnili jeho přání, dokud mohou. Ze svých cest vytvořili několik dokumentů, vydali spoustu knih a jezdí po republice s besedami.

Kniha S Jirkou po Evropě je vlastně i takovým přehledným itinerářem pro toho, kdo by si rád některé státy Evropy procestoval, ale neví, kam a kdy je to nejlepší.

CO PŘÁVĚ ČTE...

EVŽEN BOČEK

„Už asi po tisíci zatím nevydanou Aristokratku na smrtelné pohovce. S každým dalším přečtením je to horší a horší. Už asi po desáté Cestu na západ od P. Štěpána Smolena a už asi po milióně Švejka.“

foto zdroj: novinky.cz

Karin Lednická: Šikmý kostel 1.-3. díl

Románová kronika „ztraceného města“ Staré Karviné.

Tuto trilogii by si dle mého názoru měl přečíst každý, nebo by měla být zařazena mezi povinnou četbu. Vyprávění začíná důlním neštěstím na karvinské v roce 1895 a končí v roce 1961. Je zde až neskutečně živě popsáno, jak lidé žili, šílená chudoba, drsné podmínky žití.

Úžasné zpracovaná historie tohoto koutu naší země. Čtenář se dozví věci, které se ve škole neučily, ale zároveň bychom je znát měli. Karin Lednická nás na pozadí smyšleného příběhu jedné rodiny seznamuje s velmi přesnými a málo známými historickými skutečnostmi. První díl obdržel i vyznamenání Kniha roku 2020.

Jitka Úradníková

A je dobojováno

I tak by se dal nazvat soutěžní víkend, který se konal 31. května a 1. června na hasičském hřišti. V sobotu soutěžili jednotlivci v běhu na 60 a 100 m s překážkami a neděle patřila soutěžním družstvům mladých hasičů.

V běhu na 60 m s překážkami nás reprezentoval Max Pavlík, který se ve své kategorii mladších žáků umístil na pěkném 9. místě s časem 18,77 s. Max Pavlík, který trénuje ve Vracově, se svými skvělými výkony probíjával do krajského kola ve Velké nad Veličkou.

V běhu na 100 m v kategorii středních dorostenek nás reprezentovaly Zuzana Horáková a Dominika Sovová a v kategorii mužů Filip Zemánek. Filip Zemánek si s časem 20,31 s vybojoval pěkné 2. místo. Dominika Sovová se s časem 21,30 s umístila na 14. místě a Zuzana Horáková s časem 18,53 s na 2. místě.

Za své výkony byly nejlepší odměněni medailí a poukázkou na nákup. Všem našim reprezentantům blahopřejeme.

Nedělního zápolení se zúčastnilo 21 družstev mladších žáků, 13 družstev starších žáků a dvě družstva přípravek. Mladší žáci a přípravka soutěžili ve dvou disciplínách: požární útok a štafeta požárních dvojic. Starší žáci soutěžili v disciplíně požární útok a požární útok CTIF. Ti nejlepší si odvezli pohár a sportovní náčiní a nechyběla ani sladká odměna. Ceny si za své úsilí odvezla všechna zúčastněná soutěžní družstva.

Odměny pro soutěžní družstva darovala obec Milotice a další sponzoři, kterým patří naše poděkování. Poděkování patří také všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu soutěžního víkendu.

Erika Sochorová

FK Milotice v první polovině roku 2025

Vážení čtenáři, dovolte mi, abych vás seznámil s činností FK Milotice během první poloviny letošního roku.

Sportovní část

„A“ tým mužů zažil perfektní sezonu, kterou zakončil na druhém místě a stále je ve hře šance na postup do vyšší soutěže i z druhého místa. Na vítězné Šardice jsme byli krátkí a ty postoupily opravdu zaslouženě. Nejvíce se vydařil závěr soutěže, kdy tým vyhrál šest utkání v řadě a zvládl těžké zápasy v Bukovanech a doma se silnými Tvrdonicemi. Nejlepším střelcem týmu a třetím nejlepším střelcem soutěže se stal s 22 brankami náš Petr Holub. Mezi nejlepší hráče celé soutěže patří jednoznačně Michal Macháček, kterého bohužel přibrzdilo vážné zranění ruky.

A družstvo mužů 2024–25

Mladší žáci 2024–25

Minipřípravka 2024–25

Od nové sezony nebude pokračovat Dominik Kuchař, který se vrací do Kyjova. Tým posílí po návratu z Rakouska Robin Dobeš a z Vracova přichází mladá naděje, Hynek Klimek. V přípravě se áčko utká s Vacenovicemi a dalšími soupeři budou v krajském poháru týmy podle rozlosování. Mistrovské zápasy začínají o víkend 9. a 10. srpna.

„B“ tým po výměně trenéra na jaře podával kolísavé výkony, ale vyloženě nepropadl a nepřipsal si žádný debakl, jak občas ve výsledcích vidíme. K výměně trenéra dojde znovu a od léta povede běčko nový trenér. Do týmu se vrací Tomáš Kasan a Milan Měchura. Do sousedního Vlkoše naopak odchází David Brhlík, Viktor Luža, Michal Nedvědícký a Šimon Loprais.

Dorost se na uplynulou sezonu spojil s Vacenovicemi a bohužel to nedopadlo podle představ a podle slibů našich fotbalistů. Postupně z osmi našich dorostenců jezdil do Vacenovic asi jeden nebo dva. Chyba byla asi i na straně výboru, že nedosadil do tohoto týmu trenéra z Milotice a ten na kluky víc nedohlédl. Od nové sezony se budeme muset obejít bez týmu dorostu, protože pro tuto kategorii nemáme dostatek hráčů.

Žáci letos hráli vyrovnané zápasy, i když skončili v dolní polovině tabulky, je tam vidět výkonnostní posun. Od nové sezony se nám vyskytl problém, protože jsme byli dohodnuti se Svatobořicemi, že spojíme

žáky, abychom mohli mít starší i mladší žáky. Na poslední chvíli ale Svatobořice z dohody odstoupily, a tak hledáme nejvhodnější východisko z této situace.

První soutěžní ročník obnovené přípravy se vydařil. Kluci na jaře podávali dobré výkony a oproti podzimu je vidět zlepšení, několik zápasů vyhráli, několik prohráli. Důležité je, že drtivá většina kluků chodí na tréninky poctivě a se správným zápalem. Od nové sezony bychom chtěli mít starší i mladší přípravku, protože kluků máme momentálně hodně. Pomalu už se nám formuje i minipřípravka, kde je kluků méně, ale postupně už s nimi hrajeme turnaje a přátelské zápasy, aby byli připraveni a oštěřeni do kategorie mladší přípravy.

Krátce k nespportovní činnosti

Co se týká nespportovní činnosti, z JMK letos máme podanou dotaci na opravu veřejných WC a štitu v areálu FK. WC využívají návštěvníci fotbalových zápasů a také účastníci hasičských závodů a opadající omítky a prostředí celkově nepůsobí dobře. Pokud budeme s žádostí úspěšní, práce by měly proběhnout do konce letošního roku.

Vitajte ve vinohradě, motyka je v bůdě!

Práce už je spíš venku ve vinohradě, ve sklepě je klid. Ani není potřeba zastavovat na cukře či zachraňovat sirku, vína enom čučijů v bečkách a čekají, až si jich nekdo žiznivý odveze do světa.

Jak sa říká: „Donde hlupý, všeccko skúpí“. Aj susedi už si navzájem známe všetky tajnosti a dobre si pamätujeme, jak sa s kerým vínom operovalo a kde má sused ve sklepe kerý demižón a co v něm posledné bylo. Zkraj roka sa říká „stejně hrozny, inší demižón“. Včil, čím bliž k vinobraní, je to naopak - šampiónového vína ubývá a z ostatního sa doléváním pomali dělajú smesky.

Každého čuchača potěší, dyž při takém míšání načapá súseda a može zahlásit „stejný demizón, inší hrozny“! Ale občas sú ve sklepě aj věci, co možú překvapit aj zkušeného. Inší súsed měl na bečce křídú nakreslený autobus. Dyž sa ho ptali, že esli im z toho dá též okošťovat, tož ich odháňál, že v žádném případě: „To mám nachystané pro zájezd, co ně dojde!“ Než začnete rechnovat a špekulovat, kerý můj súsed to mohl byt, tož rači šlaj-fujte - u šidlen je súsed pět sklepů na jednu stranu a pět sklepů z kopca na druhú. A stejně je to aj ze súsedama vinohradem a sadem. Inší košťování bude včil na Cyrilka v sobotu - to už mosí byt víno v nóbl štýlu,

vyskládané na malovaném vixlajvantě na stole či v ledu v plechovém škopěčku. Vyštafirovaná obsluha ve vyšívané zástěře, učesaná na pěšinku, má nabrífované, co fkerém víně sa má cítit za vůně. Flaška pěkně vypiglovaná jak špígl, nóbl víněta pozlatěná, čím tmavší a těžší sklo a sran-dovnější tvar, tým lepší! Ludé přeca košťují aj očima! To sa ně potvrdilo lóni v létě, dyž ně do sklepa dojěli slovenští cykloturisti. Byli to už důchodci, tí sa už něco najezdili po sklepech, tož ně jejich kápo chťěl pomoot a poradit. Viděl pod kaltněřama staré sedmičky, nekeré opucované, ale většinu olězlé černú plíšnú a pod starýma pavučinama skorem ani vidět nebyly.

A hned' ně mudruje: „Tri euro“ a ukazuje na čisté flaše, „Pět euro“ hleda na ty špinavé. A už vytahovál šrajtoflu, že půlku kúpí, ani nevěda, co v nich je. Eště mosím spomnět košť a poděkovat všeckým, co sa podíleli na jeho chystání! Zahrádkářom, vinařom, degustátorom a hlavně lidom, co došli. Každý rok je jich méně a lepší už to asi nebude. Ale neplačeme, milocký košť má renomé, ludé to umí-jú ocenit, tož sme na tem eště dobře. Trachtoriáda nebyla skrz počasí a brigáda dopadla dobře. Opravili sme kus šidlen-skéj cesty a nějaké další drobnosti. Mějte sa dobře a na viděnu v příštím burčákovém Zpravodaju!

Jarek Grufík

Myslivci z Milotic pro přírodu i kulturu

Čas utíká jako voda, zimní období je za námi a jaro nás pomalu dovedlo do letních dnů.

Od pravidelného přikrmování zvěře v zimním období, kdy zvěř nejvíce strádá, jsme se dostali do období, kdy se každý z našich členů aktivně věnuje napáječkám pro zvěř. Právě teplé dny s minimem srážek jsou pro nás signálem, že zvěř hledá vodu, kterou v našem prostředí nachází opravdu těžce. Proto jsme aplikovali do životního prostředí zvěře desítky napáječek, ve kterých udržujeme stále čistou vodu.

Péče o zvěř je pro nás důležitá, ale stejně tak je důležitý i lov.

Společnými silami se snažíme udržet stav zvěře v normovaném stavu, aby nedocházelo k přemnožení a následným škodám na zemědělských a vinařských plodinách. Právě proto se aktivně vyskytujeme ve vinicích, především v oblasti Žofky a zášidleni, a snažíme se lovem minimalizovat škody okusem od srnčí zvěře na vinné révě. Problémovou oblastí se pro nás stalo Červenisko, kde se srnčí zvěř vyskytovala na mladé slunečnici. Každý den byl tvoreň tlak na tuhle oblast, aby se srnčí zvěř nevracela. Díky aktivitě našich členů jsme se dostali k minimalizaci výskytu zvěře na daném území.

Nechejme povinnosti chvíli stranou a pojďme si užít dětský myslivecký den. Ten jsme stejně jako každý rok pořádali na naší myslivně poslední květnový den. Zábavná stanoviště se sladkými odměnami, skákací hrad, ukázka sokolnictví, poznávání zvěře a představení Záchrané brigády kynologů Jihomoravského kraje přilákalo opravdu velké množství dětí s rodiči. Krásné počasí podkreslovalo celou událost, a tak si i rodiče přišli na své.

Osvěžující alko i nealko, myslivecký gulášek, opékání špekáčků, zvěřinové klobásky nebo hamburgery s trhaným masem potěšily určitě každého. Jsme opravdu rádi za tak velkou účast a děkujeme všem, kteří za námi přišli a užili si to. Slibujeme, že příští rok to bude opět větší! Myslivost je přeci jenom také o přátelství a kulturním dění, proto nás očekávejte i na dalších akcích, kde představíme výborné myslivecké speciality.

V závěru bych vás chtěl poprosit, abyste nezapomínali na zákaz volného pobíhání psů po honitbě. Není nic důležitějšího, než mít svého pejska pod kontrolou. Bohužel jsme často svědky toho, jak pes bez kontroly prohání zvěř. Je důležité si uvědomit, že právě štvání zvěře ji může dovést k úhynu, a také může dojít k vážnému poranění psa. Děkujeme.

Za Myslivecký spolek Horky Milotice člen

Zdeněk Kazlepka

Nabité jaro ve skautu a přípravy na ukončení skautského roku

SKAUT

Minule jsem psal o tom, co jsme všechno stihli od začátku tohoto roku a co nás čekalo v nejbližší budoucnosti.

Začnu tím, kde jste nás mohli vidět. Účastnili jsme se Noci s Andersenem v místní knihovně, potom jsme zasadili jednu z mnoha třešní v nové aleji u Horek

a v neposlední řadě jsme byli v základní škole. Tam jsme dětem prvních tříd připravní dvě hodiny tím, že jsme je vzali na procházku kolem rybníka. Zde se naučily zase něco nového o tom, co se kolem nich děje a co kolem sebe najdou v přírodě. To je jen několik málo aktivit, na kterých jsme se v Miloticích objevili.

Také jsme byli na hvězdárně ve Ždánicích, kde jsme společně i s panem hvězdářem přespali. Udělali jsme si výlet, na kterém jsme zjistili, proč se danému místu u nás říká Moravská Sahara. To jsou akce, které jsme zvládli jen s těmi nejmladšími vlčaty a světluškami. Skauti a skautky ale nezažili – skautky spluly na kánoích Bařův kanál a skauti mezitím objevovali, jak teď vypadá naše pohraniční prvorepublikové opevnění, tzv. řopíky.

Dále se skauti umístili na druhém místě v okresním kole Svojsíkova závodu, za což jsme na ně velice hrdí a postoupili do krajského kola, kde porovnali své znalosti se skauty z koutů našeho velkého kraje, o kterých ani nevěděli. Ale teď už jsme skoro na úplném konci našeho skautského roku, který završujeme přípravou tábořiště pro naše nejmladší členy za pomoci skautů a skautek.

Byl to krásný skautský rok, mnoho věcí se stalo a teď si jen pořádně užít zasloužené prázdniny, tábory a radosti. Tímto bych chtěl popřát všem školákům, aby se na vysvědčení objevilo co nejvíce jedniček a těm o něco starším, aby zvládli prázdninový shon.

Radek Škrob

Trnaveček stále v jednom kole

Začátkem dubna jsme se s předstihem, místo středeční zkoušky, vrhli na úklid Milotic.

A protože je dětí hodně, mohli jsme se rozdělit na více skupinek, a díky tomu projít cestu od Náklá k JZD, polňačky na Vývoz a Fučíkovu i Závistě. V sobotu 12. dubna jsme vyrazili do skanzenu Rochus, kde jsme návštěvníkům předvedli postní a velikonoční obchůzky a zvyky. Nejmenší děti je okouzly jarními hrami. Ve skanzenu jsme ještě před Vánoci natáčeli vánoční klip a toto velikonoční odpoledne bylo domluveno na revanš. Na Velikonoční pondělí nám - vedoucím, stejně jako v minulém roce, udělala děcka radost odpolední návštěvou.

V sobotu 17. května vyjel Velký Trnaveček spolu s CM Třaslavice poprvé na Česko-slovenský festival Májčiek do Zlína, který jsme zvládli i přes nepříznivou vyhlídku počasí. To nakonec vydrželo, až na poslední vystoupení, což bylo právě to naše. I tak si ho děti užily! A co nás, vedoucí, opravdu potěšilo? Do sady slovenských, kterou si pro diváky připravila CM Třaslavice, začali čekající Trnavečci spontánně tancovat.

Dva naši šikovní zpěváci, Amálka Konečná a Tonda Grufík se také zúčastnili festivalové soutěže ve zpěvu.

Tonda si dokonce odnesl třetí místo v hlasování diváků.

Na zkouškách jsme se věnovali také tématu slovácké svatby a byť jsme na ni jako soubor nepřipravovali žádné vystoupení, některé děti krásně reprezentovaly v parádních krojích.

Nabyté znalosti si pak ověřily v nelehkém kvízu! 4. června přišel za klukama z Malého Trnavečku strýc Zdeňka Střítecký, se kterým se parádně pověnovali verbuňku.

V aktivitách nezaostává ani CM Třaslavice, která nově reprezentuje v krásných košilách a šatech nazdobených Dorkou Lungovou, které moc děkujeme! Mají za sebou také focení s Říšou Smolákem, no a v sobotu 21. června zahráli na festivalu ve Bzenci, kde také doprovodili Lipinku a Lipinu z Vracova.

Letošní léto by mohlo být klidnější, nečeká nás žádný velký festival, a tak pro děti z Velkého Trnavečku připravujeme alespoň malý letní příměšťák. V srpnu si užijeme tance, písně, tvoření, hry i přespaní na kulturáku – zábava a folklor zaručeny!

Eliška Dřevěná

Korulice nezahálí, i když není vždy do zpěvu

Letos jsme sice (ještě) nestály na velkých pódii, ale stále se pravidelně scházíme a stále je důvod ke společnému zpěvu.

Na Hromnice jsme zpívaly při mši svaté obětované za ženy farnosti. V sobotu 6. dubna se otevírala konírna vernisází věnovanou rohatecké čokoládovně Maryša, kterou jsme doprovodily pár sadami na téma manželského soužití. Zpívalo se nám moc pěkně, obzvlášť, když jsme zaregistrovaly úsměv na rtech posluchačů. Co víc si přát.

V květnu jsme se zapojily do pondělních májových bohoslužeb, které jsme doprovodily zpěvem a stejně jsme zareagovaly i po neštěstí, které potkalo chlapy z mužského sboru. Když se zrušilo tradiční zpívání sborů na zámku, potkaly jsme se ke společné modlitbě na nedělní májové a opět jsme přispěly zpěvem písní k Panně Marii.

Zapojily jsme se také do Slovácké svatby a hned po ní nacvičily s mladšími posilami vystoupení na Růdník, které bylo nakonec zrušeno kvůli nepříznivému počasí. To nás mrzelo stejně jako holky, které s námi měly zpívat poprvé a věnovaly nácviku opravdu velké úsilí, aby bylo do vystoupení vše připraveno. Byť uplynulé měsíce nedopadly podle našich představ, žádná zkouška nebyla zbytečná. Nad všechen potlesk diváků je totiž partyja, kterou mezi sebou máme. Díky, ženy!

Eliška Dřevěná

Staroušci stále v akci

Čtvrt roku uteklo jako voda a já vám ráda připomenou všechny akce, na kterých jsme se podíleli.

Ale nejprve začnu smutně. Rozloučili jsme se navždy s našimi členy – zmíním jen ty, kteří s námi úzce spolupracovali: Jarka Vrbovská, Růženka Dobešová, která nám uváděla různé akce. Děkujeme. A nedávno zahynul tragicky náš kamarád a manžel naší vedoucí Aničky – Fanoš Neduchal.

Když za námi Neduchalovi přišli poprvé, zrovna před Vánoci, hned souhlasili s nápadem zahrát nám Mikuláše a anděla. Tím začala naše spolupráce. Fanoš s námi jako jediný chlap tancoval při vystoupení na Seniordance. Fanošu, děkujeme Ti za ochotu, zpívání, věčný smích a kopce srandy. Budeš nám chybět. Ať je vám všem země lehká!

První akci, "Uklidíme Česko", jsme zvládli na jedničku, i když někteří byli na rekreaci v Sezimově Ústí. Před Velikonocí jsme nevynechali křížové cesty. Nejprve v zámecském parku, kde měly svá zastavení rodiny a na Velký pátek v kostele, kde účinkovaly všechny složky naší obce. Seniori měli 13. zastavení – Ježíše položili matce na klín. Celá křížová cesta nám přinesla krásný a duchovní zážitek pro všechny zúčastněné. K radostnému prožití svátků přispěl chrámový sbor i schola. Všem patří velký dík.

27. dubna připravil OÚ odpoledne pro seniory. My jsme při té příležitosti přichystali módní přehlídku spolu s malými dětmi. Ze všech stran zněla slova chvály, takže pro nás velká radost a inspirace do budoucna.

4. května proběhly oslavy 80 let od konce války. Nejprve slavnostní mše v kostele, pak důstojná pieta u pomníku padlých. Při těchto válečných výročích

si vždy vzpomenu na jednu paní z Prahy, o které nám vyprávěl tatínek. Jezdila k nám do Milotic vykupovat kroje. Byla zrovna u nás, když se stal atentát na Heidericha. Tatínek jí říkal, ať se nevrací a nějaký čas počká. Ale ona řekla, že musí jet, že má obchod blízko místa, kde se to stalo a že má strach, aby jí ho nevykradli. Vrátila se a Němci ji zastřelili. Tak jako mnoho dalších...

11. května pořádali orli akci "Roztančíme Milotice". Také my seniorky jsme se roztančily a přispěly i občerstvením. Za pár dní byla v zámecské kapli pouť ke sv. Janu Nepomuckému. Přišlo nebo přijelo na kolech mnoho poutníků z okolních dědin, celbrovalo pět kněží. K slavnostnímu rázu zase dopomohl zpěvem chrámový sbor.

V červnu nás pár seniorek s vedlejšími Ratíškovcemi jelo do Brna na divadlo. Navzájem si vypomáháme s naplněním autobusu.

1. června se konala v zámku po 14 letech Slovácká svatba. Dlouho se všichni účinkující připravovali pod dohledem Aničky Smolákové. I my jsme trošku pomáhali. Všem účinkujícím děkujeme za tu krásu. Přes léto nás čekají různé akce, děti budou mít prázdniny. Určitě jsou teď plni zážitků ze školních výletů, jako kdysi my. Také jsme v ZOO v Lešné viděli viset slona na popruzích – prý je už starý.

Zažili pád oblečené spolužačky do bazénu a pak sušili její šaty z okna jedoucího autobusu. Nebo v osmé třídě v Krkonoších, sedíme na kopci s panem učitelem Hlavsou v teplácích na gumičku v „bůhvíjakých botách“. Ale i přes malé černobílé fotky je vidět, jak se šťastně usmíváme. V 9. třídě jsem se těšila na výlet do Prahy. Ale nebyly peníze, tak jsem sama okopávala školní pozemky. Pan učitel Hlavsa (jeho syn tu byl později ředitelem) s námi podnikal výlety k rybníku, stanovali jsme v Horkách – tenkrát tam ještě pásala krásy tetička Rozína Polášková. Měli jsme i taneční. Paní učitelka Foukalová s námi každý rok od 4. do 9. třídy nacvičila divadelní pohádku. Dodnes si pamatuji jejich názvy i říkání, vyprávím je pravdoučatům. Od 6. třídy jsem psala kroniku, která se ke mně téměř po 60 letech dostala zpátky. Zachránila ji z hromady na vyhození paní učitelka Pavloušková, protože se jí líbila. Než zemřela, tak mi ji darovala.

Ted' se vracíme do dětských let. Zase navštěvujeme zámky, ZOO, divadla, květinové výstavy. A i když nás život občas sráží na kolena, ztrácíme své drahé nebo kamarády, snažíme se žít dál, být užiteční pro druhé, ale také se pořád na něco těšit – třeba i na další den.

Přeji vám všem krásné léto a vždy šťastné návraty domů.

Libuše Šrahulková

Orelské aktivity

Proběhly v sobotu 3. května ve venkovním areálu základní školy. I když počasí stále hrozilo, že budeme běhat v dešti, nakonec déšť vydržel a spadnul až po doběhnutí hlavního závodu – běh na 3 km. Po vyhlášení výsledků a předání odměn si každý mohl ještě opéct špekáček a občerstvit se ve stánku u hasičů.

V neděli 11. května jsme roztančili Milotice – v kulturním domě jsme uspořádali taneční odpoledne, kde vystoupily všechny orelské taneční oddíly – čtyři skupinky aerobiku, ženy ze zumby a taneční oddíl seniorek.

Ve spolupráci s obcí a základní školou jsme v rámci oslav výročí konce II. světové války uspořádali běžecké závody.

Jsmo moc rádi, že přijali pozvání i seniorky z Vacenovic a jednota Orla Strážnice, jejichž mažoretky ozvláštnily program svým vystoupením. Věřím, že každý návštěvník si tuto vydařenou akci užil, a to nejen díky skvělé atmosféře, ale i díky výbornému pohostění, které přinesly členky a příznivci Orla – ještě jednou všem moc děkujeme!!!

V dubnu se sedm dětí z oddílu atletiky zúčastnilo branného závodu Anthropoid ve Svatobořicích-Mistříně, odkud se díky umístění na prvních příčkách klasifikovaly na postup do hlavního závodu v Praze, které se konalo 24. května ve sportovním

areálu ZŠ Gowackého. Z naší výpravy se i přes předchozí trénink nikdo neumístil na pozicích vítězů, ale svou účastí v závodu se naši závodníci stali členy elitní jednotky „Orel commandos“. K tomuto závodu je třeba podotknout, že Orel Praha si zakládá na vysoké úrovni závodu a při jednotlivých disciplínách klade důraz na správnost provedení, kde si i ti nejlepší sáhnou na hranice svých možností – o tomto závodě je - překonat sám sebe a posunout svoje možnosti o kousek dál.

Letos se nám podařilo získat dotaci z NSA, kterou z části využijeme na pokrytí nákladů autobusové dopravy, kterou jsme zajistili na 24. 8. 2025, kdy společně vyrazíme na Orelskou pouť na Sv. Hostýn a zároveň zdoláme pěší výšlap do hostýnského kopce. Čtenářům přejeme krásné léto plné skvělých aktivit

Pavlaína Náplavová

Učitel udavačem CO SE STALO PŘED 80 LETY

Na počátku května 2025 jsme v naší obci oslavili 80. výročí konce druhé světové války. K ní se váže, dosud blíže neprobádaná, kapitola týkající se zdejšího učitele Josefa Hamerníka, který byl za své udavačství po válce popraven.

Dosud se mělo spíše za to, že to, co se mu připisovalo, bylo zveličené v dobové atmosféře. Objevené materiály svědčí o opaku. Následující řádky jsou pouze stručným vyličením. Detailně bude vše popsáno v připravované knize ke druhé světové válce v Miloticích.

Josef Hamerník se narodil 7. července 1911 ve Vídni Josefu a Aloisii Hamerníkovým, kteří pocházeli z Hrušovan u Brna. Odmaturoval na učitelském ústavu a poté byl 2,5 roku nezaměstnaný. V roce 1931 vstoupil do KSČ. Od roku 1933 učil v Gbeloch na Slovensku. Zde byla žačkou jeho budoucí manželka Anna Jakubcová – její otec Jozef se s Hamerníkem skamarádil, protože je pojilo členství v komunistické straně.

Právě pro komunistickou činnost byl v roce 1934 přerazen do Jasenice nad Oravou. Ovšem kvůli stejnému byl roku 1935 suspendovaný. Poté ve Znojmě nastoupil 26 měsíců trvající vojenskou službu. Po jejím absolvování učil od roku 1937 v Konjaticích u Nitry, ale jako Čech musel někdy na podzim roku 1938 odejít. Vrátil se ke svým rodičům do Hrušovan a asi rok se marně snažil najít místo – přivydělával si jako roznašeč novin.

Usiloval o získání místa na některé české škole v Sudetech, ale 28. září 1939 byl jako pomocný učitel přidělen na školu do Milotic. V roce 1940 se oženil s o sedm let mladší Annou Jakubcovou ze slovenských Gbel. Po celý život žil Josef Hamerník v nuzných podmínkách, milotickou anabází nevymáje. Tento sociální kontext jej přivedl za první republiky ke komunismu a po březnu 1939 k Němcům a jejich národnímu

**Josef Hamerník
(1911–1946)**

socialismu. Hamerníkovi bydleli v Miloticích od roku 1940 v podnájmu – v bytě, ve dvoře hostince u Šebestů naproti kostela. Podle svědectví Josefa Šebesty chtěl Hamerník byt pouze na jeden měsíc. Nicméně po uplynutí této doby se odmítal vystěhovat, a protože se ho Šebestovi pro jeho prorežimní přesvědčení, činnost a konexe báli, zůstal v bytě

i se svojí manželkou až do roku 1945. To se však neobešlo bez vzájemných konfliktů (viz dále).

Zanedlouho po příchodu do Milotic se Hamerník seznámil s členy milotické kolaborantské organizace Vlajka a navázal s nimi – zejména s předsedou Čeňkem Synkem – úzké vztahy. Právě Synek jej uvedl ke kyjovskému nacistickému úředníkovi (tzv. blockleiterovi) Franzu Larischovi, kterému se přezdívalo „Hitler Kyjova“. Hamerník se účastnil místních schůzí i okresních sjezdů Vlajky, odebíral její noviny.

Víme také, že četl Mein Kampf, poslouchal německé radiové stanice, hajloval, vybíral peníze na německý Červený kříž a sbíral barevné kovy. Pro školení německých vojáků půjčil ze školy „na černo“ tabuli a křídly, své žáky učil písničky Plujeme proti Anglii, kterou sám přeložil do češtiny, a žactvo celkově vedl v protimasarykovském (protibenešovském) duchu.

Hamerníkovým nadřízeným – řídícím učitelem milotické obecné školy – byl od ledna 1940 Alois Marcalík (1900–1941), rodák z Rychvaldu v okrese Karviná. Byl to vlastenec, masarykovec a také vášnivý včelař. Podobně byl orientován i další z učitelů. Antonín Bábíček (nar. 1902), milotický rodák. S oběma si Hamerník denně vyměňoval názory, popřípadě přímo vstupoval do konfliktů. Poslední kapkou ze strany Hamerníka ve střetu se svými kolegy byl 6. duben 1941, kdy přes Milotice pochodovala německá vojska táhnoucí na Jugoslávii. Hamerník zdvihl žákům nařídil, aby německé vojáky zdravili, a to po celou dobu jejich pochodu, tedy asi 1,5 hodiny. Nato udělil Marcalík před celým učitelským sborem Hamerníkovi ústní důtku a nařídil mu, aby oné půl druhé hodiny vyučování druhého dne nahradil. Hamerník uposlechl, nicméně po výuce odjel rozzuřen do Kyjova a zde vše vypověděl blockleiteru Larischovi. Larisch toto udání postoupil dále. Koncem dubna se na záležitosti školy přijelo Hamerníka několikrát osobně poptat gestapo. Nato byl Marcalík 29. května 1941 předvolán na gestapáckou vyšetřovnu do Uherského Hradiště, z níž se už nevrátil. Byl poslán do koncentračního tábora v Osvětimi. Zde na něj 10. listopadu toho roku poštlval dozorce jen tak pro zábavu psa a nakonec Marcalíka zastřelil.

Když se Marcalíkova manželka Jarmila dozvěděla o manželově smrti, nervově se zhroutila, propadla šilenství a byla převezena do sanatoria v Praze-Bohnicích, kde na konci října 1945 zemřela.

Gestapo se u Hamerníka informovalo také na učitele Antonína Bábíčka. Hamerník jim potvrdil jeho protirežimní zaměření i údajnou ilegální činnost. Za tři týdny po zatčení Marcalíka přijelo 20. června 1941 i pro něj uherskohradištské gestapo a vzalo jej do vazby. Ve věznici v Uherském Hradišti byl Bábíček násilně vyslýchán. Po čtyřech měsících byl 15. října 1941 převezen do Brna-Veverří, kde strávil asi devět dnů a poté byl bez soudu transportován do Osvětimi. Bábíček měl však na rozdíl od Marcalíka štěstí. Dostal se k hudbě a na této „pozici“ setrval až do roku 1944, kdy byl přeražen na pozici dělníka. Nicméně 12. února 1945 se Bábíček vrátil zpět do Milotic.

Hamerník měl během války prsty i v řadě dalších záležitostí: měl kupříkladu podíl na zatčení jistého inženýra z Holandska, který pracoval při vrtech u Vacenovic, na 1,5měsíčním věznění Karla Němce z Ratiškovice, na vyšetřování skoronického faráře Josefa Baráka a zřejmě také na (krátkodobém) odvolání milotického starosty Tomáše Poláška. V roce 1944 rovněž gestapu udal své bytné manžele Šebestovy – hostinskou za šikanu, hostinského za prodej předražených cigaret.

Na jaře 1945 už Hamerník tušil, že bude zle. 6. dubna 1945 večer proto tajně i s manželkou z Milotic uprchl. Nicméně 21. května se do Milotic dobrovolně vrátil, aby se údajně odprosil. Ozbrojení členové místní národní policie v čele s učitelem Bábíčkem jej „přivítali“: svázali jej drátem

k máji na dědině naproti obecnímu úřadu (dnes pošty), kde byl držen celé odpoledne. Za vzrušené atmosféry proběhlo jeho lynčování. Na druhý den byl odveden na četnickou stanici do Svatobořic a o další den později byl umístěn do internačního tábora ve Svatobořicích. Následujících několik měsíců probíhalo jeho vyšetřování ze strany kyjovského okresního národního výboru. Na přelomu roku 1945/46 byl pak Hamerníkův případ předán Mimořádnému lidovému soudu v Uherském Hradišti. Hamerník byl obviněn a 5. ledna 1946 vzat do vyšetřovací vazby. Veřejné hlavní soudní přelíčení se konalo 15. ledna 1946 v sále sokolovny v Kyjově. Ještě den před tím – 14. ledna – Hamerník vypovídal v případu kyjovského Franze Larische. Soudci se jednohlasně shodli na trestu smrti oběšením. Hamerník byl odsouzen za podporu a propagaci nacistického režimu, členství ve Vlajce, poskytování informací gestapu, vyhrožování Šebestovým, udání Marcalíka, Bábíčka a ratiškovického Karla Němce, což vedlo ke ztrátě jejich svobody (a v případě Marcalíka i smrti), dále faráře Baráka, manželů Šebestových a holandského inženýra. Jednalo se o zločiny proti státu, zločiny proti osobám a zločin udavačství. Kromě trestu smrti byl Hamerník odsouzen ke ztrátě občanské cti a k propadnutí majetku ve prospěch státu. Jako polehčující okolnost bylo v rozsudku zmíněno Hamerníkovy doznání a zachovalost. Neveřejná poprava pak proběhla stejného dne ve 20 hodin v nádvoří věznice okresního soudu v Kyjově. Následně bylo jeho tělo zakopáno na kyjovském hřbitově.

Václav Lunga

Střípky z obecní kroniky

1925

Prívalová voda vynutila si zbudování odpadového otevřeného příkopu pro srážkové vody od silnice Milotice – Ratiškovice, směrem přes pozemky k lihovaru a k silnici Milotice – Vacenovice.

Parcelací získala obec trať zvanou „Horky“, vysazenou asi pěti sty pěkných třešní. Provedením parcelace v roce 1925 byly změněny některé cesty.

1935

V neděli dne 2. června byl posvěcen obnovený kříž před zdejšími kostelem za veliké účasti farníků. Po svěcení měl dp. kaplan Alois Kadleček dojemné a významné kázání, ve kterém poukázal na mravní rozklad dnešní doby a jeho následky.

Dne 5. července byl zdejší rodák dp. Martin Nedúchal vysvěcen na kněze v Olomouci a 7. července ve zdejšími kostele slavil své kněžské prvotiny.

Ode dne 12. srpna do 19. srpna odbývaly se zde velké manévry. Přibýlo sem mnoho vojska pěšího i jízdy a byli zde ubytováni. Na poli velkostatkáře Dr. Ladislava Seilerna za „Dvorem“ měli své stanoviště aeroplány. Každý den přicházelo tam mnoho lidí z okolních vesnic, podívat se, jak aeroplány vzlétávaly a přistávaly.

1945

Dne 30.5. přišlo do zámku ruské vojsko (důstojnická škola). Vypůjčili si od tělovýchovného spolku tělocvičné nářadí (2 bradla, 2 koně, 2 hrazdy) a slíbili, že všechno vrátí. Ovšem nestalo se tak a když odjížděli, vše si vzali s sebou s poznámkou, „že nám třeba také cvičit“. Po celou dobu rozdávali dětem i dospělým různé věci.

Ani zámek nezůstal ušetřen. Všechny cenné věci byly rozkradeny míst. obč. a mnoho vzácného zařízení bylo zničeno a odvezeno. Všechno stříbro bylo vykopáno a uloženo do tresoru a odtud rozebráno. Škoda je veliká.

Dne 5. června vypukl ve „Dvoře“ požár a vyhořely dvě stodoly plné slámy. Požár byl asi založen.

1955

Vývoz vydlážděn žulovými odseky hlavně brigádníky z tak zvané akce M. Na oslavu osvobození obce Milotice v dubnu 1945 Sovětskou armádou splněny v dubnu závazky: na úpravě parku v dědině pracovali žáci zemědělské školy 96 hodin, členky Výboru žen 47 a ostatní občané 44 hodin. Chodníky u domů upraveny a obileny.

→

1965

V neděli 25. dubna jsme oslavili 95. výročí V. I. Lenina. Přes den děti z naší ZŠ popularisovali osobnost s. Lenina rozhlasem a přednesly oslavné recitace a básně. Večer uspořádali KSČ a MNV veřejnou schůzi v sále kina, na které promluvil zástupce OV KSČ o významu s. Lenina pro celý socialistický svět a dělnickou třídu kapitalistických států.

V noci z 26. na 27. května byla opět velká průtržmračen. Mnoho vody uniklo do sklepů jak ve vesnici, tak i u „Šidlen“. Já sám jsem měl ve sklepech u „Šidlen“ přes 1 metr vody. Zasluhou skupináře s. Horáka mně ji vyčerpali traktorista Procházka Dominik přes poledne s fekálním vozem. Oběma občanům srdečně děkuji. Bylo tam 6 lejst a 7 hl a asi 100 věder nánosů.

Příroda Milotic

UŽOVKA OBOJKOVÁ

Nejčastěji se v Miloticích setkáváme s užovkou obojkovou (*Natrix natrix*). Je to nejedovatý had z čeledi užovkovitých (Colubridae), široce rozšířený napříč Evropou. V České republice se jedná o nejhojnější druh hada, ačkoliv její populace v některých oblastech klesá v důsledku ztráty vhodných stanovišť. Oblast Milotic, jihovýchodní části Moravy, představuje významné útočiště tohoto druhu díky kombinaci vodních a suchozemských biotopů. Užovka obojková dorůstá délky až 130 cm, obvykle se však délka pohybuje kolem 100 cm. Samice bývají větší než samci. Zbarvení je šedé až olivově zelené s hlavou výrazně oddělenou od krku žlutými až oranžovými skvrnami ve tvaru půlměsíčků, které vytvářejí „oobjek“, který tomuto hadovi dal jeho český název. Duhovka oka je černá s kruhovitou zornicí. Užovka obojková se vyskytuje většinou poblíž vody, kde vyhledává potravu. Většinu jejího jídelníčku totiž tvoří žáby, pulci, ještěrky a výjimečně i ryby či další menší obratlovci. Proto právě velmi často můžeme narazit v Miloticích na užovky u rybníka, Šidlen a Na Kanále. Obvykle svou kořist lapí a polyká zažíva vcelku, nespadá tudíž do skupiny škrtek. Tento had je denním druhem, takže v průběhu dne se také rád vyhřívá poblíž vody na kamenech, čímž si dobývá energii a aktivuje metabolismus. Užovka obojková je velmi přizpůsobivý a odolný had, kterého nalézáme na nejrozličnějších typech stanovišť i v rozličných nadmořských výškách. Zimní období přečkává v tzv. hibernaci (=zimním spánku), kdy právě velmi ráda využívá pozůstatků

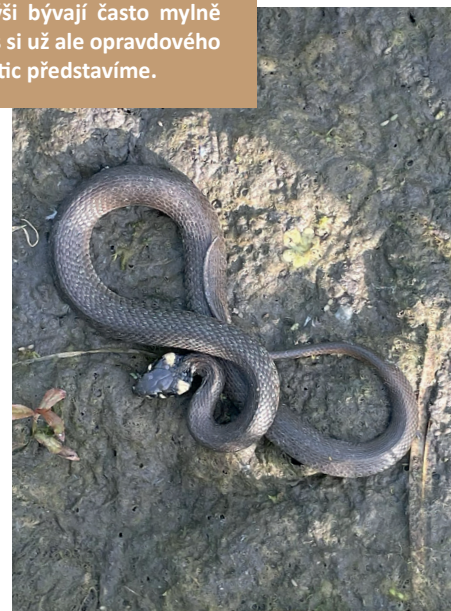
Práci školy po stránce vyučovací i výchovné lze hodnotit jako dobrou. Ze 468 žáků neprospělo nebo má opravné zkoušky 24 žáků. Nejhorší prospěch vykazují třídy 7.A, 8.A, 8.B. Hlavním důvodem zaostávání neprospívajících žáků je jejich netečnost k práci, žádná nebo velmi malá příprava a většinou naprostý nezájím rodičů o práci dětí ve škole. Průměrný prospěch ve třídách: v I. = 1,6, v II. = 1,36, v III.A = 1,51, v III.B = 1,6, v IV. = 2,08, v V. = 2,38, v VI.A = 2,28, v VI.B = 2,22, v VII.A = 2,45, v VII.B = 2,11, v VII.C = 2,34, v VIII.A = 2,56, v VIII.B = 2,43, v IX.A = 2,27, v IX.B = 2,34.

1975

Stav pitné vody je v naší obci **kritický**. Vody ve studních je málo, také zkoušky prováděné hygienickou službou zjišťují postupné zhoršování kvality pitné vody. Místní národní výbor obhospodařuje 7 veřejných studní.

U Šidlen byly provedeny úpravy cest, pokračuje rovněž výstavba vinných sklepů. Místní občané by si zde přáli vybudovat přírodní hlediště, které by mohlo sloužit k uskutečňování různých kulturních i zábavných akcí. Poněvadž jednání trvá dosti dlouho, nazývají místní vtipákové tento přírodní kout „Areálem snů“.

Přesně před rokem byl v této rubrice uveden článek, který představoval slepýše. Tehdy také zaznělo, že slepýši bývají často mylně řazeni mezi hady. Dnes si už ale opravdového hada – obyvatele Milotic představíme.

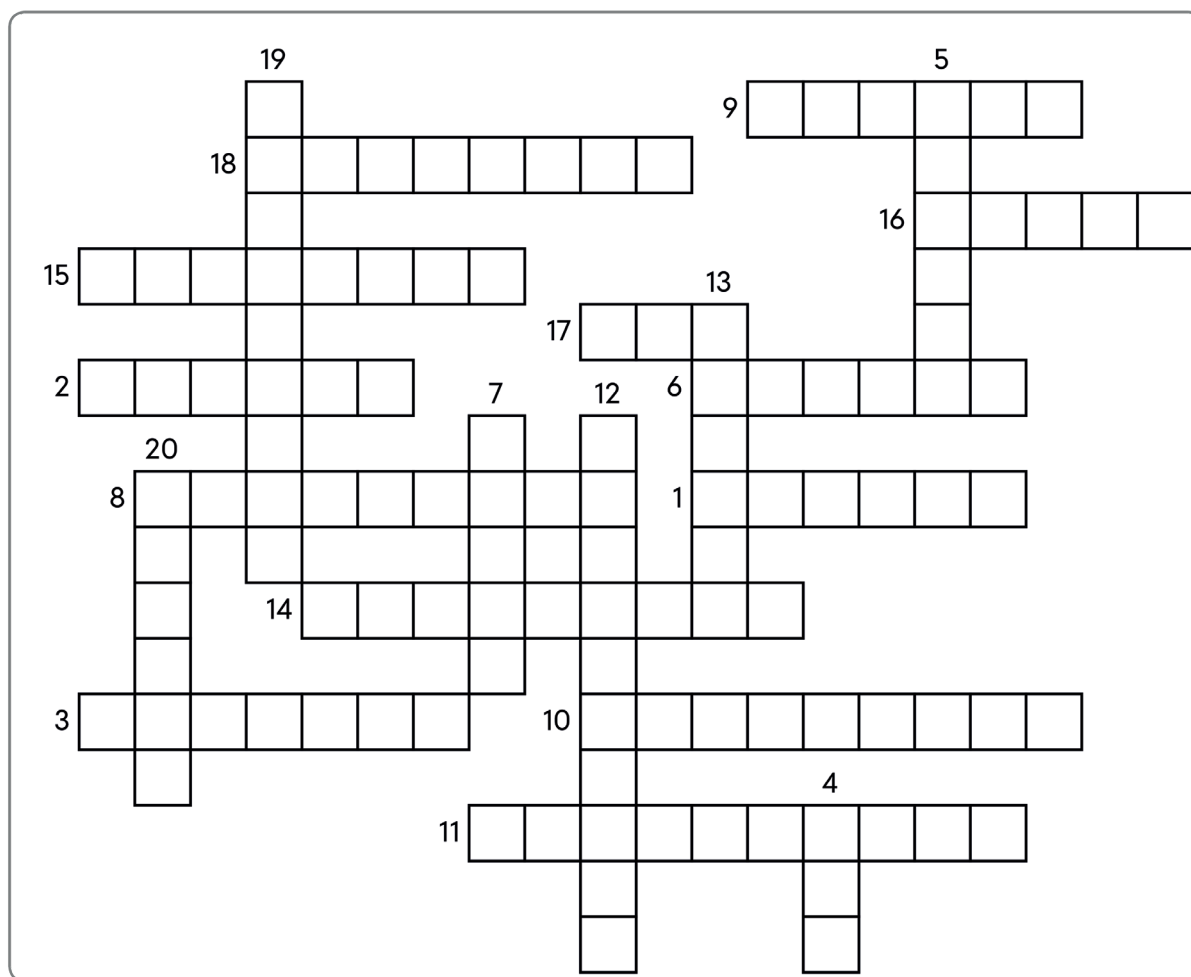

lidské činnosti (hromada kompostu, naskládané dřevo, kupka shrabaného sena nebo listů aj. Po hibernaci aktivuje a v květnu dochází k páření, po kterém pak v červnu až červenci samice kladou 2-40 kožovitých vajíček, ideálně do teplého a vlhkého prostředí (hnojiště, komposty, hromada ztrouchnivělého dřeva). Po šesti až deseti týdnech se pak líhnou mláďata. Kvůli vysoké míře přizpůsobivosti se i v Miloticích užovka obojková zabydlela prakticky všude: od zahrad, záhumenek, kompostů, až čirou náhodou občas zavítá i do sklepů apod. Největší množství jedinců je pozorovatelné u rybníka, v okolí „hrubáku“. Pokud byste někdy na užovku narazili, nebojte se, nic vám neudělá. Většinou se bojí víc než vy a typické hadí syčení je jen obranným upozorněním: „pozor, jsem tady!“. Pokud by vás přeci jen poctila svojí návštěvou a vy se vylekali, nekřičte. Hadi obecně příliš neslyší, takže na váš křik reagovat nebude.

Jestliže chcete být vůči užovkám i dalším hadům či plazům obecně milí, tak místo jejich usmrcování jim připravte raději hromadu kletí s listím, humus aj., které jim poskytnou útočiště před predátory i v zimě. Už tak můžete uhynulé užovky potkávat na cyklostezce či silnici, kdy nestačí utéct pod koly aut či bicyklů. Hadi jsou obecně v ČR vnímáni negativně, stále ještě s předsudky a obavami, i když zcela neoprávněně.

Věřím, že po přečtení článku vám už užovky nebudou tolik vadit, strach opadne a užovky budou na vašich dvorech příjemným zpestřením. Pokud byste někdy nějakého hada potkali, neváhejte ho vyfotit a poslat fotografii autorovi článku.

Oslavy výročí 80 let od konce II. světové války - Milotice

Horizontální

1. Sovětské hlavní město (6)
2. Místo nacistických pokusů na vězních (6)
3. Tajná policie nacistického režimu (7)
6. Velitel německého Afrikakorpsu (6)
8. Systematické vyhlazování židovského obyvatelstva (9)
9. Sovětský vůdce během války (6)
10. Město, kde probíhaly poválečné soudy s nacisty (9)

11. Německý plán invaze do Sovětského svazu (10)
14. Italský diktátor (9)
15. Spojenecká invaze v Normandii (8)
16. Rok začátku druhé světové války 193... (5)
17. Rok konce druhé světové války 194... (3)
18. Japonské město zničené atomovou bombou (8)

Vertikální

4. Skupina států v čele s Německem, Itálií a Japonskem (3)
5. Československá obec vypálená nacisty (6)
7. Největší tanková bitva války (5)
12. Bitva, která znamenala obrat na východní frontě (10)
13. Americký prezident, který válku ukončil (6)
19. Britský premiér během většiny války (9)
20. Vůdce nacistického Německa (6)

Milotice – zpravodaj – čtvrtletník, XXVII. ročník, 2. číslo. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 30. 6. 2025.

Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.

Redakční rada: R. Šed'a (rš), R. Kundrata (rk), L. Knotková (lk), E. Dřevěná (ed), M. Grufíková (mg), K. Pospíšilová (kp).

Grafická úprava a sazba: Mgr. Michaela Uhlíková. Uzávěrka příštího čísla 10. 9. 2025.

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory příspěvovatele.